

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 05 No. 16

THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN

2022 April 16

ഉയിർപ്പുകാലം

SEASON OF RESURRECTION

موسم القيامة

سُبْحَتَا
SUNDAY

اَوَّلُ يَوْمٍ
MONDAY

ثَانِي يَوْمٍ
TUESDAY

ثَلَاثِي يَوْمٍ
WEDNESDAY

رَبِيعِي يَوْمٍ
THURSDAY

خَمِيسِي يَوْمٍ
FRIDAY

سَبْتِي يَوْمٍ
SATURDAY

17
18/1
Qyomto
Resurrection Sunday
71st Mem. of
"Catholicate Ratnadeepam"
Geevarghese Mar Philoxinos
(Puthencavu)

18
12
Hevoro Monday

19
13
HEVORO WEEK
Hevoro Tuesday

20
14
YAWMOTO DHEWORE
Hevoro Wednesday

21
15
228th Mem.
Yuhanon Mar Ivanios Episcopa
(Chengannur)
Hevoro Thursday

22
16
Comme. of Mawdyone
334th Mem. of Mar Thoma III
(Kadambanad)
Hevoro Friday

23
17
Comme. of
St. George the Great Martyr
Hevoro Saturday

മസ്കറ്റ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവകയിൽ കാൽ കഴുകൽ ശുശ്രൂഷ കർമ്മം പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ സെന്റ് തോമസ് ദേവാലയത്തിൽ വച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു.

മസ്കറ്റ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവകയിൽ നടന്ന വലിയ വെള്ളിയാഴ്ച്ച ശുശ്രൂഷകൾക്ക് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

പരുമല സെമിനാരിയിൽ നടന്ന വലിയ വെള്ളിയാഴ്ച്ച ശുശ്രൂഷകൾക്ക് ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്ക്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

Good Friday Service at St. Mary's Malankara Orthodox Church, Houston, TX by Dr. Geevarghese Mar Yulios Metropolitan.

മഹാപുരോഹിത സന്ദേശം

കർത്താവിന്റെ രക്ഷാകരവും ദിവ്യവുമായ കഷ്ടാനുഭവമേ സമാധാനത്തോടെ വരിക....

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ക്രൈസ്തവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളാണ്. ആഴമായ അനുതാപ ബോധങ്ങൾ ഉണരുവാനും, പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് കഴുകി വെടിപ്പാക്കപ്പെടുവാനും കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തോട് താദാത്മ്യപ്പെടുന്ന ഓരോ വിശ്വാസിനും സാധ്യമാകും. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കരുണയുടെ വാതിൽ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ബോധ്യത്തിൽ ഈ സാധ്യതകളെ ഫലപ്രദമായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ആത്മീയ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മുഖാന്തിരം

സാധ്യമാകണം, ക്രൂശ് വഹിക്കുവാൻ കാൽവരി യാത്രയിൽ കർത്താവിനെ അകമ്പടി സേവിക്കണം. കുറേനക്കാരനായ ശീമോൻ ധൈര്യപൂർവ്വം ക്രൂശിന്റെ കഠിനമായ ഭാരം ഏറ്റെടുത്തു. ക്രൂശിന്റെ സാധ്യതകളെ ശിരസാ വഹിക്കുന്ന ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രത്യാശാ

നിർഭരമായ അനുഭവങ്ങളിലാണ് ലോകജീവിതത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ ഏറ്റെടുക്കു വാനുള്ള നമ്മുടെ ധൈര്യം. പരിഹാസത്തിന്റെയും നിന്ദയുടെയും ക്രൂശ് ഉത്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ പുൽകുന്നു

എന്നതാണ് കർത്താവിന്റെ കാൽവരി യാഗത്തിന്റെ അനന്തരഫലം.

അസാധ്യതകളുടെ കബറിൽ നിന്ന് തന്റെ ശത്രുക്കളെ പിന്നിലേക്ക് അടിച്ചോടിച്ച് മരണത്തെ ജയിച്ച് പുതുജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യതകളെ നമുക്കായി രക്ഷകൻ തുറന്നു തന്നിരിക്കുന്നു. കല്ലറയിൽ നിന്ന് പുതുജീവന്റെ പരിമളം ഒഴുകിയെത്തുന്നു. എല്ലാം അസ്തമിച്ചവെന്ന് കണക്കു കൂട്ടിയവരുടെ നെഞ്ചിടിപ്പിന്റെ ആക്കം വർദ്ധിച്ചു. ഇതാണ് ക്രിസ്തു നമുക്ക് സമ്മാനിക്കുന്ന രക്ഷയുടെ വാഗ്ദാനം. പാപികളുടെ വിമോചനത്തിനായി രക്ഷകൻ യാഗമായി മാറിയാൽ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകടനരൂപമാണ്. മരണത്തിന് പ്രത്യാശയുടെ മുഖം നൽകി. വാടാത്ത ജീവന്റെ കിരീടം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള വാതിലായി മരണത്തെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്.

മഗ്ദലന മറിയാമിന് ലഭിച്ചത് പ്രകാശമയനായ ഉത്ഥിതന്റെ ദർശനമാണ്. കരഞ്ഞു നിലവിളിച്ച് കാൽവരി യാത്രയിൽ അകമ്പടി സേവിച്ച സ്ത്രീസമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ മറിയാമിന് ആനന്ദത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൾ പുതു ധൈര്യം നേടിയിരിക്കുന്നു. പറുദീസായുടെ സ്ഥാപക നായി ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ പിതാക്കന്മാർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. പാതാളത്തിൽ മൃതന്മാരോട് സുവിശേഷം ഉദ്ഘോഷിച്ച ക്രിസ്തു സർവ്വ ലോകത്തെയും ഉത്ഥാനത്തിന്റെ അത്ഭുതത്തിലേക്ക് ചേർത്തു എന്നതാണ് ഈസ്റ്റർ പെരുന്നാളിന്റെ സവിശേഷമായ സന്ദേശം. ഈ അത്ഭുത സന്ദേശം ലോകത്തോട് ഘോഷിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച മറിയം ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയുടെ ആശ്വരൂപമാണ്. പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ച നൽവരം ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിനോട് ചേർന്നുള്ള ആരാധനയുടെ നിറവാണ്. ഉത്ഥിത നായ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ആരാധനയാണ് ഞായറാഴ്ച ദിവസത്തെ ധന്യമാക്കുന്നത്. ദിവ്യമായ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ വിളംബരം അന്ധകാര ശക്തികൾക്കുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ്.

സഹോദരങ്ങളേ! ഒരു പുതിയ വാർത്ത ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു, മശിഹാ കബറിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് തന്റെ ശത്രുക്കളെ പിന്നിലേക്ക് അടിച്ചോടി ച്ചിരിക്കുന്നു. ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു നൽകിയ സമാധാനത്തിന്റെ ദൂത് നിങ്ങൾക്കേ വർക്കും നേരുന്നു...

**- പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ
കാതോലിക്കാ ബാവാ**

ആരാധനാ കലണ്ടർ

“നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയോരു കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം” (വി. യോഹന്നാൻ 13.34)
ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്

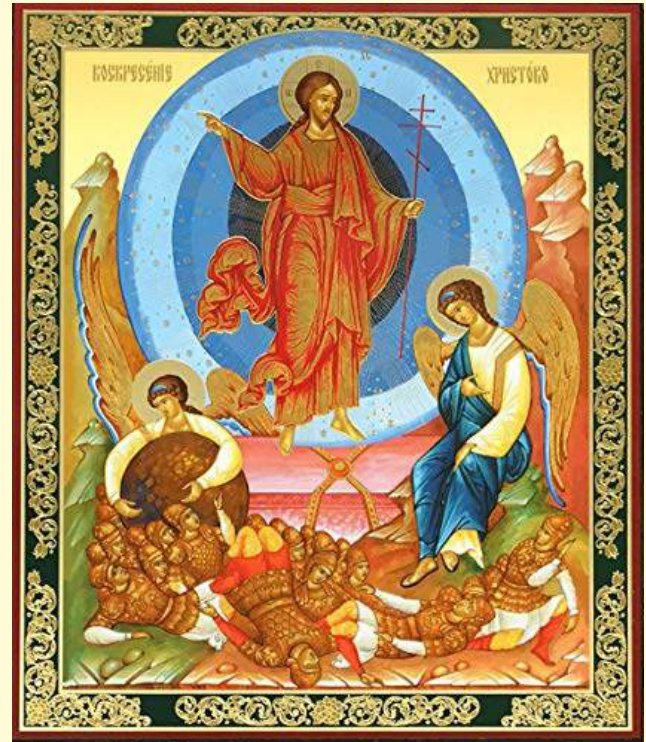
പ്രിയ വിശ്വാസ സമൂഹമേ,

ഒന്നാകുന്നുവെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽ കൂടെ രക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും കബറടക്കത്തിന്റെയും അനുഭവം ധ്യാനിക്കുവാനും അവന്റെ മഹത്വകരമായ പുനരുത്ഥാനപെരുന്നാളിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്ന് ആ സുവാർത്ത ശ്രവിക്കുവാനും അവസരം ലഭിക്കുകയാണല്ലോ. ‘പ്രിയ സഹോദരങ്ങളേ, രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു’ എന്ന് നമ്മുടെ ഇടവകയിൽ പുരോഹിതൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു പറയുമ്പോൾ “അവൻ സത്യമായും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു ഏറ്റുപറയുന്നു” എന്ന് പ്രതിവാക്യം പറഞ്ഞ് കുരിശു വരച്ച് ഉയിർപ്പിനെ സ്വീകരിക്കുവാനും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തി പ്രാപിക്കുവാനും ഇടയാക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

കൊല്ലരുത് എന്ന് മാത്രമല്ല, ഉപാധികളില്ലാതെ സ്നേഹിക്കണം എന്ന് ഉള്ള പുതിയനിയമം ലോക

മരണം അവസാനമല്ല; നിത്യജീവനിലേയ്ക്കുള്ള രൂപാന്തരത്തിന്റെ അടയാളമാണ് എന്ന് ക്രിസ്തു പഠിപ്പിക്കുന്നു. “ഗോതമ്പുമണി നിലത്തു വീണു ചാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് തനിയെ ഇരിക്കും; ചത്തു എങ്കിലോ വളരെ വിളവുണ്ടാകും” (വി. യോഹന്നാൻ 12.24) എന്ന് പഠിപ്പിച്ച കർത്താവ് തന്റെ ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അത് പ്രാവർത്തികമാക്കി. തന്റെ ശരീരം നമുക്ക് നിത്യജീവന്റെ അപ്പവും തന്റെ രക്തം പാനീയവുമായി അവൻ മനുഷ്യകുലത്തിന് നൽകുന്നു. വിശ്വസിച്ച അത് സ്വീകരിക്കുന്നവർ പാപത്തോട് മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ട് തന്നോടൊപ്പം നിത്യതയിലേയ്ക്ക് ഉയിർക്കപ്പെടുന്നു. “എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ എന്നിലും, ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു”വെന്നും പിന്നെ അവനിൽ മരണമില്ല; കാരണം താൻ മരണത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അവൻ ജീവിതം കൊണ്ട് സമർത്ഥിച്ചു.

കൊല്ലുന്നവൻ ദൈവമല്ല; മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കൊല്ലപ്പെടുന്നവനാണ് ദൈവം എന്ന തത്വമാണ് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ക്രിസ്തു സ്വയംപരിത്യാഗിയാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ നമ്മുടെ അഹന്തയെ കൊന്ന് അവനിൽ എത്തുമ്പോൾ നാം ജീവനെ പ്രാപിക്കുന്നു. മിണ്ടാപ്രാണികളുടെ ബലിയല്ല, അത് പാപമാണ്; മറിച്ച് നീ തന്നെയാണ് മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി കൊല്ലപ്പെടേണ്ടത് എന്നതാണ് ക്രിസ്തു തത്വം. അതിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയാണ് അവന്റെ ക്രൂശിൽ നാം കണ്ടത്.

ത്തിനു നൽകി. കണ്ണിനു പകരം കണ്ണ്, പല്ലിനു പകരം പല്ല് എന്ന പഴയനിയമ നീതിബോധത്തിനു പകരം ക്ഷമ, സഹനം, ത്യാഗം എന്നിങ്ങനെ പുതിയനിയമം അവനിൽ തന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കണം എന്നു മാത്രമല്ല; തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ ശിഷ്യത്വം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു കല്പിച്ചു. സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ ഭയം ഇല്ലാതാവുകയും സമാധാനം അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉത്ഥിതനായ കർത്താവ് ശിഷ്യഗണത്തെ സന്ദർശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവരോട് പറയുന്നത് ‘ഭയപ്പെടേണ്ട’ എന്നും ‘നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം’ എന്നുമാണെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർക്കണം. അങ്ങിനെ സ്നേഹപൂർണ്ണതയിൽ നിർഭയത്വവും സമാധാനവും ഒന്നിക്കുമ്പോൾ അവിടെ സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു. അന്ധകാരം പൂർണ്ണമായി മാറ്റപ്പെട്ട് പ്രകാശം പരക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനപെരുന്നാളിനെ സന്തോഷത്തിന്റെ പെരുന്നാളെന്നും പ്രകാശത്തിന്റെ പെരുന്നാളെന്നുമൊക്കെ പിതാക്കന്മാർ പര്യായപദങ്ങളിലൂടെ വിവക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

അഹിംസയും സ്വയംപരിത്യാഗവും പൗരസ്ത്യ മതങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാന പ്രമാണമാണ്. ശ്രീബുദ്ധന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകളുടെ ആകെത്തുകയും അതാണ്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞുകൂടാ, എന്റെ പ്രശ്നം ദൈവമല്ല; മനുഷ്യനും അവന്റെ ദുഃഖവുമാണ് എന്ന് പഠിപ്പിച്ച ബുദ്ധൻ മനുഷ്യന്റെ ദുഃഖകാരണം ദാരിദ്ര്യം, രോഗം, വാർദ്ധക്യം, മരണം എന്നിവയാണെന്നും ആയതിനെ മാനസികമായി മറികടക്കുവാൻ അഷ്ടാംഗമാർഗ്ഗവും പഠിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തെയും ആത്മാവിനെയും തനിക്ക് അറിയില്ലാ എന്നോ അഥവാ തനിക്ക് അവയില്ലാ എന്നോ ഒക്കെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനം. ‘ഇല്ല’, ‘അല്ല’ അറിയില്ല എന്നൊക്കെയുള്ള നാസ്തിക ദർശനം ആയിരുന്നു അത്.

“പാപാന്ധകാരത്തിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ ഉയർത്തി ശോഭിപ്പിച്ച നീതിയുടെ പ്രശോഭിത നക്ഷത്രമേ, സമാധാനത്തോടെ വരിക” എന്നും മനുഷ്യജാതിയെ പ്രസന്നമാക്കി സൃഷ്ടി കുട്ടിച്ചേർത്ത സന്തോഷദിവസമേ, സ്വാഗതമെന്നുമൊക്കെയാണ് പുനരുത്ഥാനകാലത്ത് ഏറെ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനകളിൽ നാം കാണുന്നത്. കാരണം: മരണം, അന്ധകാരം, പാതാളം, പിശാച് തുടങ്ങിയ എല്ലാ ശക്തികളും ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയാണ്. പകരം നിത്യത, പ്രകാശം, സ്വർഗ്ഗം, നന്മ എന്നിങ്ങനെ ക്രിയാത്മകശക്തികളാണ് ഉയിർക്കപ്പെടുന്നത്. തന്റെ പാതാള പ്രവേശനത്താൽ പാതാളക്കോട്ട

എന്നാൽ ‘ഉണ്ട്’ എന്ന് കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചു; ദൈവം സ്നേഹമാണ്, സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നുവെന്ന ജ്ഞാനം നൽകുക മാത്രമല്ല, സ്നേഹത്തിന്റെ മുർത്തിമദ്ഭാവം ദൈവത്തിന്റെ സജീവ സാന്നിധ്യമാണ് എന്നും പഠിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ എന്തെങ്കിലും പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾക്കും എന്നിൽ പിതാവാം ദൈവത്തെ കാണുകയും അവനിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന അത്യധികം ക്രിയാത്മകമായ ഒരു ദൈവദർശനം ലോകത്തിന് നൽകി. നാസ്തികതയ്ക്കു പകരം ആസ്തിക ദർശനം പഠിപ്പിച്ച് ഞാനും പിതാവും

തകർത്ത് ആദാം മുതലുള്ള സകലരെയും അവൻ പുനരുത്ഥാനത്തിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു.

കുടിലങ്ങളും മാനുഷിക നീതിബോധങ്ങളിൽ നിന്നും കാലാകാലങ്ങളായി ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് വന്ന് മനുഷ്യകുലത്തെ നീതിരഹിതങ്ങളായ നിയമചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിച്ചിരുന്നതുമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ അനിർവചനീയ ശക്തി നമ്മെ മോചിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇനി അവൻ ദാസനോ അടിമയോ അല്ല; മറിച്ച് സ്നേഹിതനും സ്വതന്ത്രനും ദൈവത്വത്തിന് കൂട്ടവകാശിയുമാണ് എന്ന് ഉത്തമിതൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

“എന്റെ വി. പർവ്വതമായ സീയോനിൽ ഞാൻ എന്റെ രാജാവിനെ വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു. ... നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഇന്ന് ഞാൻ നിന്നെ ജനീപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ബഹുമാനത്തോടെ യഹോവയെ സേവിപ്പിൻ; അവന്റെ ഉപദേശം കൈക്കൊൾവിൻ. അവൻ കോപിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ വഴിയിൽ വച്ചു നശിക്കാതിരിപ്പാൻ പുത്രനെ ചുംബിപ്പിൻ” എന്ന സങ്കീർത്തന പ്രവചനം (സങ്കീ. 2) നിറവേറിയിരിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് പുനരുത്ഥാനം. ഈ വലിയ പെരുന്നാളിൽ അവന്റെ സ്ലീബായെ ചുംബിക്കുമ്പോൾ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ആ മഹാശക്തി നമ്മിലേയ്ക്കും പ്രവഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണ്.

സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും ഒന്നാകുന്ന സുദിനമായാണ് പ. പിതാക്കന്മാർ ഈ ദിവസത്തെ കാണുന്നത്. യാക്കോബ് ദർശനത്തിൽ കണ്ട ഗോവണി കർത്താവ് ആയിരുന്നുവെന്നും അവനിൽ സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും തമ്മിലുള്ള ശത്രുത പൂർണ്ണമായും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യപ്പെട്ട് സർവ്വ പ്രപഞ്ചവും ഒന്നായി തീരുന്നുവെന്നും

പ്രാർത്ഥനകളിൽ കാണുന്നു.

പുനരുത്ഥാന പെരുന്നാളിന് ശേഷമുള്ള ആദ്യ ആഴ്ചയിലെ എല്ലാ ദിവസങ്ങളും പുനരുത്ഥാന പെരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കപ്പെടണമെന്നും പെരുന്നാൾക്രമത്തിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കണമെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാർ ഈ ആഴ്ചയെ ‘പ്രകാശദിനങ്ങൾ’ (ഹേവോറോ ആഴ്ച) എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് വി. പെന്തിക്കൂസ്തി പെരുന്നാൾ വരെയുള്ള 50 ദിവസങ്ങളും പെരുന്നാൾ ദിനങ്ങളാണ്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നോമ്പും കുമ്പിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയും ഇല്ല എന്നും പിതാക്കന്മാർ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു.

എത്ര പറഞ്ഞാലും എഴുതിയാലും മതിവരാത്തതും ഏതൊരു വ്യാഖ്യാതാവിനും വാക്കുകൾ തികയാതെ വരുന്നതുമായ ഒട്ടേറെ അനുഭവങ്ങൾ ഈ പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിൽ അന്തർലീനമാണ്. അവ ആത്മഭാവത്തിൽ അനുഭവിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകട്ടെ എന്ന് മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ചുരുക്കത്തിൽ നാം ക്രിസ്തുവിൽ പുനരുത്ഥാനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോഴാണ് പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ആത്മീയ അർത്ഥം നമ്മിൽ വന്നുചേരുന്നത്. അതിനാൽ അവൻ നമ്മുടെ ആത്മാവിലും നാം അവനിലും അവൻ മൂലവും പുനരുത്ഥാനം ചെയ്ത് നമ്മിൽ വളരുവാൻ ഈ പെരുന്നാൾ മുഖാന്തിരമായി തീരട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്നേഹപൂർവ്വം നിങ്ങളുടെ ഇടയൻ.

പിറവം സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിൽ ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാൽ കഴുകൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തി.

നാഗ്പൂർ സെന്റ് തോമസ് സെമിനാരിയിൽ നടന്ന വലിയ വെള്ളിയാഴ്ച ശുശ്രൂഷകൾക്ക് ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ ദിമിത്രിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

ദുബായ് സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിൽ നടന്ന വലിയ വെള്ളിയാഴ്ച ശുശ്രൂഷകൾക്ക് അലക്സിയോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

നാഗ്പൂർ സെന്റ് തോമസ് സെമിനാരിയിൽ നടന്ന കാൽ കഴുകൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ ദിമിത്രിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

ലേഖനം

നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും ജീവന്റെ പ്രകാശമാക്കി മാറ്റുക

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്

ഈ സ്റ്റർ: കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പു പെരുന്നാൾ. സന്തോഷത്തിന്റെയും പ്രത്യാശയുടേയും വലിയ ദിവസം. അതുകൊണ്ട് സങ്കീർത്തനക്കാരനെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് നാം പാടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: “ഇത് യഹോവ ഉണ്ടാക്കിയ ദിവസം. ഈ ദിവസം നാം സന്തോഷിച്ചു ഉല്ലസിക്കുക.”

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലാണ് കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പ്. അതുകൊണ്ടാണ് പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ പ്രഖ്യാപിച്ചത്, “ക്രിസ്തു ഉയിർത്തിയിട്ടില്ല എങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥം. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം (1 കൊരിന്ത്യർ 15:14). നമ്മുടെ കർത്താവ് മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന സുവാർത്ത അഥവാ സുവിശേഷം ലോകത്തിന് ആദ്യം നൽകിയത് ഏതാനും സ്ത്രീകളാണ്. അക്കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മഗ്ദലന മറിയാമിനെ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ അപ്പോസ്തല (Apostle of the Apostles) എന്ന് ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യം വിളിക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം, ക്രിസ്തുവിന്റെ കല്ലറയ്ക്കൽ പോയ മറിയാമും കൂട്ടുകാരനാണ് കർത്താവിന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാരോട് ഉയിർപ്പിന്റെ സുവിശേഷം ആദ്യം അറിയിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തു എന്ന് ചില സ്ത്രീകൾ വന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർക്ക് ഒരു പക്ഷേ മാനസിക വിഭ്രാന്തി പിടിച്ചതാകാം എന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ ചിലർ പോലും സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് അവർ നേരിട്ട് കണ്ട ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറയാണ് അവരുടെ ഒരു പുരുഷയുക്തിക്ക് അല്പമെങ്കിലും വിശ്വസനീയമായി തോന്നിയത്. എങ്കിലും, വലിയ സന്ദേഹത്തിലും യഹൂദ നേതാക്കളുടെ പ്രതികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയത്തിലുമാണ് അവർ ഉയിർപ്പിന് ശേഷമുള്ള ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. ഒരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അടച്ചുകെട്ടിയ ലോക്ക് ഡൗൺ ചുറ്റുപാടുകളിലാണ് അവർ പെന്തിക്കോസ്തി വരെ ഒട്ടൊക്കെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ലോക സാഹചര്യങ്ങളോട് സാമ്യമുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ അവസ്ഥ. ഭയമായിരുന്നു അവരുടെ സ്ഥായിഭാവം. അതുകൊണ്ട് അവർ ഏതാണ്ട് ഒളിച്ചുപാർത്ത ഇടങ്ങളിലൊക്കെ യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ കർത്താവ് രണ്ടു വാക്കുകൾ എപ്പോഴും പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം. നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുത്.”

സ്വന്തം ജീവനെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ജീവജാലങ്ങൾക്കെല്ലാം ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന വികാരമാണ് ഭയം. ഭയം വന്നാൽ നാം അഭയം തേടുന്നു. അ-ഭയം എന്നാൽ ഭയം ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥ. അടച്ചുകെട്ടിയിരുന്നവരിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു നൽകിയത് അഭയം തേടാനുള്ള ആഗ്രഹമാണ്. ക്രിസ്തു തന്നെ അവർക്ക് അഭയമായി തീർന്നു. പക്ഷേ വളരെ താമസിച്ച് അത് ശിഷ്യന്മാർക്ക് അത് പൂർണ്ണമായിട്ടും മനസ്സിലാകുന്നത്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഭൂമിയുടെ അവസ്ഥയും ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയാണ്. ഭൂമി അതിവിശാലമാണ് എന്ന് നാം ഒരിക്കൽ കരുതിയിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ ഈ കൊറോണാ വൈറസ് വന്നപ്പോഴേക്കും, എല്ലാ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും അത് പകർന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഈ ലോകം അടച്ചുകെട്ടിയ ഒരു മുറി പോലെയാണിരിക്കുന്നത്. നമുക്ക് ആകാശത്തേക്കു പറന്നുയരാൻ വയ്യ. നമുക്ക് സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഊളിയിടാൻ വയ്യ. നമുക്ക് മണ്ണിൽ കുടി സഞ്ചരിക്കാൻ വയ്യ. നാമെല്ലാവരും നമ്മുടെ മുറികളിൽ, നമ്മുടെ കൊച്ചുകൊച്ചിടങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങിക്കഴിയാൻ നിർബന്ധിതരായി.

നമ്മുടെ ഈ ഭൂമി ഒരു കൊച്ചു ഗ്രഹമാണെന്നും, നാം സൂക്ഷിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ ഭൂമി ഇടുങ്ങിയ സ്ഥലമായി മാറും, അത് ജീവന് ഭീഷണിയാവുമെന്നും വിവേകമുള്ളവർ എത്ര നാളായി പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ നാം ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ല. കർത്താവ് പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രകൃതി അടയാളങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളും നാം തിരിച്ചറിയണം. അതിനെ യാതൊരു അവഗണിക്കുകയും തെറ്റായ ലക്ഷ്യങ്ങളിലേക്കു നാം ജനങ്ങളെ നയിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഭൗമികമായ അഭയവും നമുക്ക് ഇല്ലാതാവുകയാണ്.

ദൈവം സ്നേഹപൂർവ്വം സൃഷ്ടിച്ചു നൽകിയ ഈ ഭൂമിയെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും അഭയസ്ഥാനം ആകേണ്ട ഈ ഭൂമിയെ, ആ രീതിയിൽ തന്നെ നിലനിർത്താൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ജീവൻ എന്ന മഹാ രഹസ്യത്തെ പരിസേവിക്കാനാണ് ദൈവം നമ്മെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ശിഷ്യന്മാർക്ക് കർത്താവ് അഭയം നൽകി. ഇപ്പോൾ ഈ അടച്ചുകെട്ടിയ ഭൂമിയിൽ ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമുക്കും ഏക അഭയം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ ക്രിസ്തുവാണ്. ആ ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ “നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം, നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുത്” എന്നാണ്.

വചനമായ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ പറയുന്നു. “അവനിൽ ജീവനുണ്ടായിരുന്നു. ആ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു. ഇരുളോ അതിനെ കീഴടക്കുകയില്ല” (യോഹന്നാൻ 1:4-5). ദൈവം നൽകിയ ഈ വെളിച്ചം നമ്മുടെ ഉള്ളിലാണ്. പുറമെ എത്ര അന്ധകാരവും രോഗവും മരണവും പ്രാതികൂല്യവും നമ്മെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയാലും ഉള്ളിലുള്ള ഈ ജീവന്റെ പ്രകാശം നാം കെടാതെ കരുതലോടെ കാത്തുസംരക്ഷിക്കണം. ഈ പ്രകൃതിയിൽ ബയോ ലൂമിനസൻസ് (Bioluminescence) എന്നൊരു പ്രതിഭാസം ഉണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയാം. അതായത് ജീവികൾക്ക് അവയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നുതന്നെ പ്രകാശം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവാണത്. നമുക്ക് അറിയാവുന്ന ഒരു ഉദാഹരണമാണ് മിനാമിനുങ്ങ്. നമ്മുടെ സമുദ്രത്തിൽ വളരെയേറെ ജീവികൾ ഈ ബയോ ലൂമിനസൻസ് എന്ന് പറയുന്ന പ്രത്യേക കഴിവുള്ളവയായിട്ടുണ്ട്. ഒരു 200 മീറ്റർ കടലിന്റെ ആഴത്തിലേക്കു പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പ്രകാശത്തിന് കാര്യമായിട്ടൊന്നും താഴേക്കു പോകാനാവില്ല. ഒരു 600 മീറ്റർ ആവുമ്പോഴേക്കു സമ്പൂർണ്ണമായ അന്ധകാരമാണ് കടലിൽ. എന്നാൽ അവിടെയും ജീവികളുണ്ട്. സൂര്യപ്രകാശം എത്താത്തതിനാൽ ഈ ജീവികൾ അവയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ സ്വയമായിട്ട് പ്രകാശം ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയാണ്. നമുക്ക് മനുഷ്യർക്ക് ഭൗതികമായി അത് സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും സ്നേഹവും നമ്മെയെല്ലാം ജീവന്റെ പ്രകാശമാക്കി മാറ്റാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും. കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പ് കാണിച്ചുതന്നത് അതാണ്. അന്ധകാരത്തിലും മരണത്തിലും ഈ ആന്തരിക പ്രകാശം ഉദിച്ചുയരുകയും, ഇരുട്ടിൽ നമുക്ക് വഴി കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഈ പ്രകാശമാണ് നമ്മെ എന്നും വഴി നടത്തേണ്ടത്. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഈ വിളക്ക് കത്തിച്ചു വച്ചിരിക്കുകയാണ്.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു നൽകുന്ന പുതിയ ജീവിത പ്രകാശം നമ്മെ പ്രകാശിപ്പിക്കട്ടെ. കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെ സന്തോഷം നമ്മിൽ വസിക്കട്ടെ. എല്ലാവർക്കും ഈ സ്റ്റർ മംഗളങ്ങൾ നേരുന്നു.

സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം

ഒരു മഹാ രഹസ്യം

യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഹൃദയസ്ഥാനത്ത് ഒരു മഹാ രഹസ്യമായി, പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സർഗ്ഗാത്മക സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടൊപ്പം എല്ലാറ്റിനെയും ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹം.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ ദർശനം

ഒരു ആദ്ധ്യാത്മിക ആത്മകഥ

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

വിവർത്തനം: എം. കുര്യൻ

5

എത്യോപ്യാ - II

ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം

എത്യോപ്യ വിട്ടുപോകാൻ എനിക്ക് സാധ്യമല്ലാതെ വരുകയും ഗവൺമെന്റ് ജോലി എനിക്ക് രസകരമല്ലാതെ പരിണമിക്കുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ, മതാത്മകമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പരിധി വികസിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കരണീയം. ആഡിസ് അബാബയിലെ പല കോളേജുകളിലും ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ അനുവാദത്തോടും എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അംഗീകാരത്തോടും കൂടി ഞങ്ങൾ 'ഹൈമനോട്ട് അബിയു' എന്ന ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി സംഘടന രൂപവൽക്കരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അനേകംപേർ എന്നെ ഈ സംരംഭത്തിൽ സഹായിച്ചു. പക്ഷേ ഔദ്യോഗിക സഭയുമായി ഉറ്റുസമ്പർക്കം വിദ്യാർത്ഥികൾ അഭിലഷിച്ചില്ല. ഒരിക്കൽ ഏകദേശം നൂറു കോളേജുവിദ്യാർത്ഥികളെ ഒരു ധ്യാനയോഗത്തിനു ഞാൻ കൊണ്ടുപോയി. മുൻ പ്രധാനമന്ത്രി ബിറ്റ്വോഡഡ് മാക്കോന്നൻ എൻഡൽ കാച്ചേവ് (Bitwoded Makonnen Endalkachew) ന്റെ കൊട്ടാരത്തിലെ സ്വകാര്യ ചാപ്പലിലാണ് ഞങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചത്. എനിക്ക് വളരെയധികം ബഹുമാനമുള്ള ഒരു സീനിയർ ഉദ്യോഗസ്ഥനും അഭിജാതകുലാംഗവുമായിരുന്നു മാക്കോന്നൻ എൻഡൽ കാച്ചേവ്. ഏതാനും വർഷംമുമ്പ് കറ്റാബെ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിൽ എന്നെ സഹായിച്ചിരുന്ന റവ. അബ്ബാ ഹബ്സേ മറിയം ഇവിടെ എന്റെ സഹായത്തിനെത്തി.

അക്കാലത്ത്, കൊച്ചുകുട്ടികളായിരിക്കുമ്പോഴോ അഥവാ വയോവൃദ്ധരായി കഴിഞ്ഞോ മാത്രമേ എത്യോപ്യക്കാർ വിശുദ്ധ കുർബാന അനുഭവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഒരുവന്റെ ലൈംഗികശക്തി പ്രവർത്തനക്ഷമമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം അയാൾ പാപിയാണെന്നും തന്മൂലം കുർബാന അനുഭവിച്ചുകൂടെന്നുമുള്ള ആശയമാണ് ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്. ഇതു മാറ്റിയെടുക്കാൻ ഞാൻ വളരെയേറെ പാടുപെടേണ്ടിവന്നു. ഇതൊരു ക്രിസ്തീയപ്രമാണമല്ലെന്നും ക്രിസ്തുവിലായ ഓരോ മനുഷ്യവ്യക്തിക്കും പാപക്ഷമ ലഭ്യമാണെന്നും ശരിയായ ക്രിസ്തീയജീവിതം നയിക്കുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടെക്കൂടെ കുർബാന അനുഭവിക്കണമെന്നതാണു ശരിയായ മാനദണ്ഡമെന്നും ഞാൻ വളരെയേറെ പ്രേരണയിലൂടെ എന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചു. വ്യക്തിബദ്ധമായ കുനിൻചരിവിലായിരുന്നു മുൻ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മനോഹരമായ കൊട്ടാരം. അന്നത്തെ ഏകദിന ധ്യാനയോഗത്തിൽ അനേകം കുട്ടികൾ കുർബാന അനുഭവിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആഴമേറിയ ഒരു ബന്ധം സംജാതമായി. "ഹൈമനോട്ട് അബിയു" (നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസം എന്നർത്ഥം) എന്ന സംഘടനയുടെ ആരംഭം അങ്ങനെയാണ്. അതിനെത്തുടർന്നു ഞങ്ങൾ പല പഠന ക്ലാസ്സുകളും സമ്മേളനങ്ങളും സംഘടിപ്പിച്ചു. ഇതെല്ലാം എനിക്ക് വളരെയേറെ സംതൃപ്തി നൽകി. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ അവസരവും ലഭിച്ചു.

ആഴ്ചതോറും ആഡിസ്അബാബയിലെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളജിലും(ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു സായാഹ്നങ്ങൾ) മഹൻദിസ് എൻജിനീയറിംഗ് കോളജിലും (ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ) ഞാൻ നടത്തിപ്പോന്ന ക്ലാസ്സുകൾ എനിക്കു വളരെയേറെ ആദ്ധ്യാത്മിക സംതൃപ്തി നൽകി. യുവാക്കളായ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അതു വളരെ പ്രയോജനപ്രദമായി തോന്നി. ഇവയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ ആർക്കും കടപ്പാടൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിരിക്കിലും 50-നും 100-നും ഇടയ്ക്ക് വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്രമമായി സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നടന്ന ധ്യാനയോഗങ്ങളും സമ്മേളനങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികൾ വളരെയേറെ വിലമതിച്ചു. പക്ഷേ പഠിച്ചതെല്ലാം എത്രോപ്പ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് വൈദികരോടും ആരാധനയോടും (ഇതു രണ്ടും പുരാതനവും വിമർശനാതീതവുമായ ഫ്യൂഡൽ ചട്ടക്കൂടിനോട് അലംഘ്യം ബന്ധപ്പെട്ടുകിടന്നു) ബന്ധപ്പെടുത്തി കാണുവാൻ യുവജനങ്ങൾ പ്രയാസപ്പെട്ടു. ഫ്യൂഡൽ ചട്ടക്കൂടിൽ നിന്നു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ യുവ വിദ്യാർത്ഥികൾ അർത്ഥഭരിതമായ നിലയിൽ അകന്നാണു നിന്നത്.

അതിമമായി 1959-ൽ ഞാൻ എത്രോപ്പ്യ വിടുന്ന സമയത്ത്, യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഈ പ്രവർത്തനമാണ് ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നതിൽ എനിക്കേറ്റവും വേദന നൽകിയത്. ഈ പ്രവർത്തനം എന്റെ ഔദ്യോഗിക ജോലിയുടെ ഭാഗമായിരുന്നില്ല. ഞാൻ സ്വമേധയാ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തിയ ഒരു സേവനമായിരുന്നു അത്. ഞാൻ എത്രോപ്പ്യ വിട്ടുകഴിഞ്ഞ് “ഹൈമനോട്ട് അബിയു” സംഘടന പൂർവ്വാധികം ശക്തമായി. ആ പ്രസ്ഥാനം മതാത്മകമായ അടിസ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രീയമായ കൂടുതൽ അവബോധം വളർത്തുകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം ഹെയിലി സെലാസിയുടെ ഭരണത്തെയും നയങ്ങളെയും വിമർശനബുദ്ധിയോടെ കാണുകയുണ്ടായി.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പ്രത്യയശാസ്ത്രം ഇതിനകം യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ വ്യാപകമായി പ്രചരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഫ്രഞ്ചു-കനേഡിയൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നിന്നുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു വിരുദ്ധരായ ജെസിറ്റ്കാരെയാണു ചക്രവർത്തി യൂണിവേഴ്സിറ്റി നടത്താൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു നിയമിച്ചിരുന്നതെന്നു വരുകിലും പ്രൊഫസർമാരിൽ ചിലർ പൂർവ്വയുറോപ്പിൽ നിന്നുള്ള അഭയാർത്ഥികളായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരായി പോരാടുകയായിരുന്നു അവരുടെ തത്വശാസ്ത്രം തന്നെ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാശയങ്ങൾ പല കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നാണ് എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അതിൽ ഒന്നു മാത്രമായിരുന്നു സോവിയറ്റ് എംബസി. വിദേശത്തു പഠിക്കാൻ പോയ പല എത്രോപ്പ്യൻ യുവാക്കളും സ്വദേശത്തുമടങ്ങിയെത്തിയത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥിതിയിലാണു എത്രോപ്പ്യയുടെ അഴിമതിജടിലമായ സാമൂഹിക സാമ്പത്തികഘടനയെ അംഗീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന മാനസിക ഭാവത്തോടെയാണ്.

(അപൂർണ്ണം)

6

അമേരിക്കയും പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളും

(എഴുതിയിട്ടില്ല)

7

എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം റോമും, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളും ശേഷം നമ്മളും

(എഴുതിയിട്ടില്ല)

8

സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ കമ്മ്യൂണിസം, സോഷ്യലിസം, ലിബറലിസം, മറ്റ് ഇസങ്ങൾ

1993 ഏപ്രിൽ. കഷ്ടാനുഭവയാഴ്ച ശുശ്രൂഷകൾക്കായി ഞാൻ യൂണൈറ്റഡ് ആരബ് എമിറേറ്റ്സിലെ ഷാർജയിലെത്തി. ഓശാനയ്ക്കു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള വെള്ളിയാഴ്ച അബുദാബിയിലെ സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ ഞാൻ കുർബാന അർപ്പിച്ചു. ഓശാന ഞായറാഴ്ച ദുബായിലെ സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയിലും. രണ്ടു സ്ഥലത്തും ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് മനോഹരമായ പള്ളി പണിയുന്നതിനു മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ പ്രത്യേക പദവി എനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇത് അസാധാരണമാണ്. കാരണം, ഇസ്ലാം പള്ളിയൊഴികെ മറ്റൊരു ആരാധനാലയവും പണിയാൻ എമിറുകൾക്കോ ഷെയ്ക്കുകൾക്കോ സാധാരണ അനുവദിക്കാറില്ല. ഇസ്ലാമിക രാജ്യങ്ങളിൽ, സോഷ്യലിസ്റ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, ഇസ്ലാം ഒഴികെ മറ്റു മതങ്ങൾക്ക് ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല; തുല്യമതാവകാശങ്ങളുമില്ല. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അബുദാബിയിലും ദുബായിയിലും പ്രത്യേകമായ ഈ സൗജന്യം അനുവദിച്ചതിന് എമിറുകൾക്കോടും ഷെയ്ക്കുകൾക്കോടും ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞരാണ്.

ഷാർജയിലും ഗണ്യമായ ഓർത്തഡോക്സ് ജനവിഭാഗമുണ്ട്. അവർക്കു സ്വന്തമായ ആരാധനാകേന്ദ്രമില്ല. വേറെ ഒമ്പതു സഭാവിഭാഗങ്ങളുമായി അവർ ഒരു പ്രാർത്ഥനാഹാൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയ്ക്ക് ആവശ്യമായ അന്തരീക്ഷം അവിടെ ലഭിക്കുക പ്രയാസമാണ്. ഒരു ആരാധനാസ്ഥലം എങ്ങനെയിരിക്കണമെന്നതും സംരക്ഷിക്കണമെന്നതും സംബന്ധിച്ച് മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഭിന്ന ധാരണകളുണ്ടായിരിക്കും. സ്വന്തമായി ഒരു പള്ളി വയ്ക്കാൻ ഞങ്ങളുടെ ആളുകൾക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്. പക്ഷേ ഷെയ്ക്കിൽ നിന്നോ ഇസ്ലാമിക് കാര്യബോർഡിൽ നിന്നോ വഖഫിൽ നിന്നോ അനുവാദം കിട്ടുക പരമദുഷ്കരം തന്നെ.

എമിറേറ്റ്സ് പ്രസിഡണ്ടിന്റെ മതകാര്യോപദേഷ്ടാവായ ഷെയ്ക്ക് ഡോ. ഇബ്രാഹിം എസഡിൻ എന്റെ പഴയ സുഹൃത്താണ്. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മോസ്കോയിൽ ചേർന്ന ഇന്റർ റിലീജിയസ് സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് ഞങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നു. പണ്ഡിതനും ബുദ്ധിമാനും ഭക്തനുമായ എസഡിനോടു എനിക്കു സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമുണ്ട്. “അമൂല്യമായ ജീവൻ അണുശക്തിയുടെ സമ്പൂർണ്ണ വിനാശത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ മതപ്രവർത്തകർ” എന്നതായിരുന്നു മോസ്കോ സമ്മേളനത്തിന്റെ വിഷയം. ഒരു ഡസനിലേറെ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് 200-ൽപരം അംഗങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു വലിയ ഇസ്ലാമിക പ്രതിനിധി സംഘത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഡോ. എസഡിൻ അവിടെ എത്തിയത്. ലോകത്തിലെ എല്ലാ മതങ്ങളിൽ നിന്നുമായി ആയിരത്തിൽപരം ആളുകൾ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. ഡ്രാഫ്റ്റിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ചെയർമാനായിരുന്നു ഞാൻ. എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും ഇടതുപക്ഷ ചിന്താഗതിക്കാർക്കും സ്വീകാര്യമായ അരഡസൻ രേഖകൾ തയ്യാറാക്കേണ്ട ചുമതല എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നു. ഷെയ്ക്ക് ഇബ്രാഹിം എസഡിൻ മുസ്ലീം പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ മുഴുവൻ നേതാവും വക്താവുമാണ്. നന്നായി ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കും. വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങൾ പുലർത്തുന്ന മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് വ്യാപകമായി സമ്മതനാണദ്ദേഹം.

ഡ്രാഫ്റ്റിംഗ് കമ്മിറ്റിയധ്യക്ഷസ്ഥാനം മൂന്നു കാരണങ്ങളാൽ പ്രയാസമേറിയതായി. ഒന്നാമത് കമ്മിറ്റിയിൽ ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള വൈഷമ്യം. ഉദാഹരണത്തിന് അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിൽ നിന്നുള്ള ഒരു മുസ്ലീം ഷെയിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകമായ രീതിയിലുള്ള അറബിഭാഷ ഉപയോഗിച്ച് ഡ്രാഫ്റ്റിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരു കാര്യം ഉന്നയിക്കുന്നു. ഒരു പരിഭാഷകൻ ആ കാര്യം അറബിയിൽ നിന്നു റഷ്യൻ ഭാഷയിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യും. റഷ്യനിൽ നിന്നു മറ്റൊരു പരിഭാഷകൻ അത് ഇംഗ്ലീഷിലാക്കും. അങ്ങനെ രണ്ടു പരിഭാഷകരിലൂടെ കടന്നുവരുന്ന കാര്യം അഫ്ഗാൻ ഷെയിക്ക് പറഞ്ഞതു തന്നെയാണെന്നോ, അതു താനും കമ്മിറ്റിയും ശരിയായിത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയെന്നോ ഡ്രാഫ്റ്റിംഗ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ ഒരിക്കലും ഉറപ്പുണ്ടാവുകയില്ല. കമ്മിറ്റിയുടെ മറുപടി അഫ്ഗാൻ ഷെയിക്കിനു ശരിയായ രീതിയിൽ പിടികിട്ടിയെന്നും പറയാൻ സാധ്യമല്ല.

രണ്ടാമത്, സമ്മേളനവിഷയം അനുവായുധവിപത്ത് ഒഴിവാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാകയാൽ, സോവിയറ്റ് പ്രതിനിധികളും പാശ്ചാത്യപ്രതിനിധികളും തമ്മിൽ മാത്രമല്ല, അനുവായുധ രാഷ്ട്രങ്ങളിലും അനുവായുധരഹിത രാഷ്ട്രങ്ങളിലും തന്നെ അഭിപ്രായഭിന്നതയുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായ ഒരു പൊതുഫോർമുല കണ്ടെത്തുക പ്രയാസമായി.

മൂന്നാമത്, ചെയർമാൻ എന്ത് പറയണമെന്ന് മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും ചെയർമാന്റെ പിറകിലുണ്ടാവും. അതായത് ഔദ്യോഗിക സോവിയറ്റ് നയം നമ്മൾ തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രമാണത്തിൽ ആവർത്തിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ള ചില ആൾക്കാർ. മിക്കപ്പോഴും അത് പുരോഗമനാത്മകമായിരിക്കും (ഉദാഹരണത്തിന്, ഭൂമുഖത്തുനിന്ന് എല്ലാ അനുവായുധങ്ങളും നിർമാർജ്ജനം ചെയ്യണം). പക്ഷേ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അത് ചില രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് അസ്വീകാര്യമായെന്നു വരാം.

യു. എൻ. പ്രമേയങ്ങളുടെ മറപിടിച്ച് മധ്യപൂർവ്വദേശ സമാധാനത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ഒരു നക്കൽ തയ്യാറാക്കി. ഇത് അറബികളിൽ തീവ്രവാദികൾക്ക് സ്വീകാര്യമായില്ല. അവർ റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ജുവനാലി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടു പരാതിപ്പെട്ടു. ജുവനാലി തന്ത്രപൂർവ്വം ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായ മുസ്ലീം നേതാക്കളെ ഡ്രാഫ്റ്റിംഗ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാന്റെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. അവർ അരിശപ്പെട്ട് എന്നെ സമീപിച്ചു. തങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു നക്കൽ സമ്മേളനം അംഗീകരിക്കാത്തപക്ഷം മുസ്ലീം പ്രതിനിധിസംഘം ഒന്നടങ്കം ഇറങ്ങിപ്പോകുമെന്നു പറഞ്ഞു. അന്തിമശാസനവുമായി എന്നെക്കാണാൻ വന്നവരിൽ ഒരാളാണ് ഷെയിക്ക് ഇബ്രാഹിം. എന്റെ സ്ഥിതി വിഷമസമ്പൂർണ്ണമായി. അവരുടെ നക്കൽ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചാൽ പാശ്ചാത്യ പ്രതിനിധികളിൽ പലരും പ്രതിഷേധിക്കും. നക്കൽ തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായ മനോഭാവമാണ് എനിക്കുണ്ടായിരുന്നത്. പ്രസക്തമായ യു. എൻ. പ്രമേയങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കണമെന്നാണു നക്കലിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഞാൻ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ശാന്തനായി മുസ്ലീം നേതാക്കളോടു പറഞ്ഞു:

“ബഹുമാന്യരേ, ഭീഷണിയുടെ കീഴിൽ കൂടിയാലോചിക്കാൻ ഞാൻ ശീലിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ നക്കലിനെ എതിർക്കുന്നതിന് നിങ്ങളുടെ ന്യായങ്ങൾ നല്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ചില ഭേദഗതികൾ ഡ്രാഫ്റ്റിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. എന്നാൽ ഇറങ്ങിപ്പോകുമെന്നു പറഞ്ഞു ഭീഷണി മുഴക്കുന്നപക്ഷം എനിക്കൊന്നും പറയാനില്ല.”

അതു കേട്ടതോടെ മുസ്ലീം നേതാക്കൾ ശാന്തരായി. വാക്കുട്ടു നടത്തുമെന്നു ഭീഷണി മുഴക്കിയതിന് ഡോ. ഇബ്രാഹിം ക്ഷമ ചോദിച്ചു. അനന്തരം ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചിരുന്നു കാര്യചർച്ചയിൽ മുഴുകി. ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ നക്കലിൽ ഒന്നുരണ്ടു പദങ്ങൾ മാറ്റുവാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ഗണ്യമായ ഒരു മാറ്റവും വരുത്തിയില്ല. അങ്ങനെ ഭേദഗതി ചെയ്ത നക്കൽ സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ചു. അന്ന് ഡോ. ഇബ്രാഹിം എന്റെ സുഹൃത്തായിത്തീർന്നു.

പില്ക്കാലത്ത്, ഡൽഹി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന അബുദാബി സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പലതവണ ഡോ. ഇബ്രാഹിം എസഡിനെ കാണുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അപ്പോഴൊക്കെ യു. എ. ഇ. ഭരണാധിപന്റെ പ്രസിഡൻഷ്യൽ അഡ്വൈസർ ആയിരുന്നു. യു. എ. ഇ. യിൽ പുതുതായി തുറന്ന അൽ അയിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ വൈസ് ചാൻസലറുമായി അദ്ദേഹം. വളരെ ആദരവോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടെയാണ് അദ്ദേഹം എന്നെ സ്വീകരിച്ചുപോന്നത്. ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിയാകാൻ യോഗ്യനായ മനുഷ്യനായാണ് അദ്ദേഹം എന്നെ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. 1993-ൽ ഞാൻ ഫോൺ ചെയ്തപ്പോൾ എന്നെ കാണാമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ സമ്മതിച്ചു.

5൦൩൩൩ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യവസതിയിൽ വച്ചു സന്ദർശനം നടത്താനും അദ്ദേഹം തരപ്പെടുത്തി. പ്രസിഡൻഷ്യൽ പാലസിൽ വച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതിലുള്ള സെക്യൂരിറ്റി, പ്രൊട്ടോക്കോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ അങ്ങനെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടു.

ഷാർജയിലും അൽ അയിനിലും ഓരോ പള്ളി പണിയാൻ അനുവാദത്തിനും സ്ഥലത്തിനും അപേക്ഷിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ഉപദേശം തേടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

“ഇതുപോലെ ഒരു അപേക്ഷയുമായി ബ്രിട്ടീഷ് ഹൈക്കമ്മീഷണർ കഴിഞ്ഞയാഴ്ച എന്നെ കാണാൻ വന്ന കാര്യം തിരുമേനിക്ക് അറിയാമോ? ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയ്ക്ക് അൽ അയിനിൽ ഒരു പള്ളി പണിയണം. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നല്കിയ മറുപടി എന്താണെന്നു പറയാം. ഞങ്ങളുടെ അറബി രാജ്യങ്ങളിൽ രണ്ടു ചിന്താഗതിയുണ്ട്. യാഥാസ്ഥിതികരായ ഒരു കൂട്ടർ ചിന്തിക്കുന്നത്, അറേബ്യൻ ഉപഭൂഖണ്ഡം മുഴുവൻ വിശുദ്ധ ഭൂമിയാണെന്നും അമുസ്ലീം ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങൾ പണിത് ആ ഭൂമിയെ മലിനീകരിക്കരുതെന്നുമാണ്. സൗദിഅറേബ്യ പോലെ ഒരു രാജ്യത്ത് കൂട്ടംചേർന്ന് ആരാധന നടത്താൻ അമുസ്ലീം ഗ്രൂപ്പുകളെ അവർ അനുവദിക്കില്ല. ഇനി മറ്റൊരു കൂട്ടരുണ്ട്. ഇസ്ലാമിനോടുള്ള കുറു പുലർത്തുനവരെങ്കിലും അവർ അത്രകണ്ടു യാഥാസ്ഥിതികരല്ല. മുസ്ലീം രാജ്യത്ത് ഒരു ക്രിസ്തീയ ആരാധനാ സ്ഥലം പ്രവാചകന്റെ കല്പനക്കെതിരായി അവർ കാണുന്നില്ല - അവൻ അനുഗൃഹീതനാകട്ടെ - പക്ഷേ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ മുസ്ലീങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളെ മുറിപ്പെടുത്താത്ത വിധത്തിൽ വളരെ ഒതുക്കത്തിൽ പണിയണമെന്നാണ് അവരുടെ പക്ഷം. എമിറേറ്റ്സിലെ ഷെയിക്കുകൾ ഈ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് നിങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിനിപ്പോൾ രണ്ടു പള്ളികൾ ഉള്ളത്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പ്രവണത ആദ്യം പറഞ്ഞ കൂട്ടരെ അനുകൂലിക്കുന്ന തരത്തിലാണ്. സ്വന്തം പ്രദേശത്ത് ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളി പണിയുന്നതു സംബന്ധിച്ച തീരുമാനം അവിടത്തെ ഷെയിക്കാണ് എടുക്കേണ്ടത്. അനുവാദം നൽകുന്നതിനു മുമ്പ് ആ ഷെയിക്ക് മറ്റു ഷെയിക്കുകളോട് ആലോചിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതാണ് ഞാൻ ബ്രിട്ടീഷ് ഹൈക്കമ്മീഷണറോടു പറഞ്ഞത്. തിരുമേനി, അങ്ങയോടും എനിക്കത്ര മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ.”

ഞങ്ങൾ അക്കാര്യം കുറച്ചുകൂടി ചർച്ച ചെയ്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹം എന്നോടു രണ്ടു വ്യക്തിപരമായ സ്വകാര്യ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു (തന്റെ സ്വന്തം ധാരണയ്ക്കു വേണ്ടിത്തന്നെ). ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം മുസ്ലീം - ക്രിസ്ത്യൻ സംവാദത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. മതബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ ഞാൻ ആ ചോദ്യത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കാം. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ വിഷയം.

“ബിഷപ്പ്, വളരെ വ്യക്തിപരമായ ഒരു ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ അങ്ങു മുഷിയുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ പരകാര്യങ്ങളിൽ അനാവശ്യമായി തലയിടുകയാണെന്നു കരുതരുതേ. അങ്ങയോട് എനിക്കു ആദരവുണ്ട്. കിംവദന്തികളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് നേരിട്ടു ചോദിക്കുകയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. പലരും അങ്ങയെ “പിക് ബിഷപ്പ്” (ഇളംചെമ്മു നിറമാണ് പിക്. നല്ല ചെമ്മു നിറമല്ല) എന്നു വിളിച്ചു കേൾക്കാറുണ്ട്. നോക്കൂ എനിക്കും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളുണ്ട്. സോഷ്യലിസത്തെപ്പറ്റി അങ്ങയുടെ ആശയങ്ങൾ എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.”

സ്നേഹാദരങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. “ഷെയിക്ക് സാഹിബ്ബേ, ഇന്ത്യയിലും വിദേശത്തും ചിലർ എന്നെ “റെഡ് ബിഷപ്പ്” എന്നു വിളിക്കാറുണ്ട്. ഒരു മുൻ തലമുറയിൽ ഡീൻ ഹ്യൂലറ്റ് ജോൺസനെ “റെഡ് ഡീൻ” എന്നു വിളിച്ചു പോന്ന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ചുവടു പിടിച്ച്. പക്ഷേ എന്നെ ആരെങ്കിലും “പിക് ബിഷപ്പ്” എന്നു വിളിച്ചു കേൾക്കുന്നത് ഇതാദ്യമാണ്. എനിക്ക് സോഷ്യലിസത്തോട് ആപേക്ഷികമായ (qualified) പ്രതിബദ്ധതയുണ്ട് - അതാണ് ആളുകൾ ആ പ്രയോഗം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ. പൂർവ്വയുറോപ്പിലും മറ്റും ഒരു തരം സോഷ്യലിസം 1989 ആരംഭത്തിൽ തകർന്നതിനു ശേഷവും എന്റെ ആ നിലപാടിൽ മാറ്റമില്ല. എല്ലാവർക്കും സാമൂഹ്യനീതി, എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അന്തസ്സ്, മനുഷ്യരാശിയുടെ ഐക്യം, രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ സമാധാനം, ആരോഗ്യകരവും ജീവസംവർദ്ധകവുമായ പരിസ്ഥിതി - എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആദർശങ്ങളോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയാണത്. എന്നാൽ പ്രബുദ്ധതാനന്തര പാശ്ചാത്യ നാഗരികതയിൽ ഉയർന്നു വന്ന ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രത്യേക സോഷ്യലിസ്റ്റു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തോടുള്ള

പ്രതിബദ്ധതയല്ല അതെന്ന് എടുത്തുപറയട്ടെ. സാമൂഹ്യ വികസനം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ഏകചട്ടക്കൂടെന്ന നിലയിൽ വർഗസമരം, ഉൽപാദനോപാധികളുടെ രാഷ്ട്രഭേദം, പ്രോളിറ്റേറിയറ്റിന്റെ ഏകാധിപത്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക സിദ്ധാന്തത്തോടും എനിക്കു പ്രതിബദ്ധതയില്ല. ഡയലക്ടിക്കൽ മറ്റീറിയലിസം, ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ മറ്റീറിയലിസം തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാന പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളും ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ഒരു തരത്തിലുള്ള പാശ്ചാത്യ ആദർശവാദത്തോടും എനിക്കു പ്രതിബദ്ധതയില്ല. പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി ഞാൻ കഴിയുന്നു. മറ്റെല്ലാ പ്രതിബദ്ധതകളും ഒരു ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ മാത്രം.

ഷെയിക്ക് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടിരുന്നു. അനുകൂലഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹം തലകുലുക്കി. അദ്ദേഹം മതഭ്രാന്തനായ ക്രിസ്തീയ വിരുദ്ധനൊന്നുമായിരുന്നില്ല.

“അങ്ങയുടെ പ്രസ്താവന കേട്ടതിൽ സന്തോഷം. മതവിശ്വാസിയായ ഒരാൾക്ക് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ അർത്ഥതലത്തിൽ എങ്ങനെ സോഷ്യലിസ്റ്റാവാൻ കഴിയുമെന്ന് ഞാൻ പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങയെ അങ്ങനെയൊരു മതവിശ്വാസിയായാണ് ഞാൻ പരിഗണിച്ചത്. ആ നിലയ്ക്ക് അങ്ങയുടെ മതവിശ്വാസങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അഭിപ്രായങ്ങളുമായി എങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടുമെന്ന് അങ്ങയോടു ചോദിച്ചറിയാനെന്നു ഞാൻ കരുതിയിരുന്നു. പിന്നീടൊരിക്കൽ ഈ പ്രശ്നം വിശദമായി അങ്ങ് ചർച്ച ചെയ്തുകേൾക്കാൻ എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്.”

അക്കാര്യമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദീകരിക്കാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി എന്റെ ചങ്ങാത്തവും അതിൽവരും. സെക്കുലറിസം, പാശ്ചാത്യ ലിബറലിസം എന്നിവയും അതിൽ ഉൾപ്പെടും. എന്നെ ന്യായീകരിക്കുകയല്ല. അവ സംബന്ധിച്ച എന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുക മാത്രം.

കേരളം എന്ന ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനത്തു നിന്നാണ് ഞാൻ വരുന്നത്. 1940 മുതൽ അവിടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷികൾ വളരെ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പലതവണ പാർട്ടി സംസ്ഥാന അധികാരം കൈയാളിയിട്ടുണ്ട്. കേരളീയരുടെ വോട്ടിൽ 35 ശതമാനം സാധാരണഗതിയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കു കിട്ടും. ബാക്കിയുള്ള 65 ശതമാനം പല കക്ഷികൾക്കിടയിൽ വിഭജിച്ചു പോകുന്നു. പ്രമുഖ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിതര കക്ഷികളിൽ ഒരു കക്ഷി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി ചേരുന്നപക്ഷം ആ കൂട്ടുകെട്ടിന് ഭരണനേതൃത്വം കൈയടക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടാവില്ല. അധികാരത്തിലെത്താൻ അവർ ജനായത്തവിരുദ്ധമായ നടപടികൾക്കൊന്നും പോകേണ്ട കാര്യമേയില്ല.

1947-ൽ ആദ്യമായി ഞാൻ ഇന്ത്യയ്ക്കു പുറത്തുപോകുന്ന സമയംവരെ ഒരു പത്രനിപ്പോർട്ടർ എന്ന നിലയിലുള്ള സമ്പർക്കം മാത്രമേ എനിക്ക് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്റെ ട്രേഡ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനം പോലും ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട സംഘടന വഴിയായിരുന്നു. 1954-56-ൽ ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ സജീവരാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ വിട്ടുനിന്നതേയുള്ളൂ. ജനീവയിൽ നിന്ന് 1967-ൽ ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിക്കഴിഞ്ഞാണ് ഞാൻ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മുഴുകുന്നതും ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്നതും. അക്കാര്യം പിന്നീട്.

സാർവദേശീയ കമ്മ്യൂണിസം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സോവിയറ്റ് യൂണിയനുമായുള്ള എന്റെ ബന്ധം 1962-ൽ തുടങ്ങി. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ അംഗസഭകൾ സന്ദർശിക്കാൻ സഭകളുടെ ലോകകൗൺസിൽ നിയോഗിച്ച രണ്ടാമത്തെ ഔദ്യോഗിക പ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ നേതാവെന്ന നിലയിലായിരുന്നു എന്റെ യാത്ര. കൗൺസിലിന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് സ്റ്റാഫിലെ ഏഴു പേരായിരുന്നു സംഘത്തിൽ. കൗൺസിലിന്റെ അസോഷ്യേറ്റ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിൽ നേതൃത്വം എന്റെ ചുമതലയിലായി (പ്രതിനിധി സംഘത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് എനിക്ക് അനുഭവപരിചയം കുറവായിരുന്നെങ്കിലും). സംഘാംഗങ്ങൾ: പ്രൊഫ. സെഡ് കെ. മാത്യുസ്, പ്രശസ്തനായ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ, സഭകളുടെ ലോകകൗൺസിലിന്റെ ആഫ്രിക്കൻ സെക്രട്ടറി.

ഡോ. പോൾ അബ്രക്സ് (അമേരിക്ക) - കൗൺസിലിന്റെ ആരംഭം മുതൽ അതിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദേഹം. സഭയും സമൂഹവും സംബന്ധിച്ച വകുപ്പിന്റെ ഡയറക്ടറാണപ്പോൾ.

റവ. വിക്ടർ ഹേവാർഡ് (ഇംഗ്ലണ്ട്) - വേൾഡ് മിഷൻ ആൻഡ് ഇവാൻജലിസം വകുപ്പിൽ അംഗം.

ഡൊമിനിക് മൈക്കലി (സ്വിറ്റ്സർലണ്ട്) - അന്താരാഷ്ട്ര കാര്യങ്ങൾ സംബ

ന്ധിച്ച സഭകളുടെ കമ്മീഷനിൽ അംഗം.

ഡോ. ജോൺ ടെയ്ലർ (അമേരിക്ക) - ഇൻഫർമേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ അംഗം.

ഡോ. മൊറീഷ്യോ ലോപസ് (തെക്കേ അമേരിക്ക) - പിൽക്കാലത്ത് അർജന്റീനയിൽ ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായി. തന്റെ രാജ്യത്തിൽ മർദ്ദനത്തിനും ചൂഷണത്തിനും എതിരായി നടത്തിയ ധീരപോരാട്ടത്തിൽ ക്രൂരമായി രക്തസാക്ഷിമരണം വരികുകയായിരുന്നു.

ജനീവയിൽ നിന്നു യാത്ര തിരിക്കുന്ന സമയം വലിയ പ്രതീക്ഷയും ആവേശവുമായിരുന്നു. ഇരുമ്പുയവനിക ഉയരാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അതിന്റെ പിന്നിലെ കാഴ്ചകൾ എത്തിനോക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു ധൃതിയായി - പ്രത്യേകിച്ച് പാശ്ചാത്യരായ അംഗങ്ങൾക്ക്. അവിടെ ആരെ വിശ്വസിക്കാമെന്നും ആരെ വിശ്വസിക്കാൻ വയ്യെന്നും, ഞങ്ങളുടെ പരിഭാഷകർ എല്ലാവരും തന്നെ കെ. ജി. ബി. ഏജൻറുമായിരിക്കുമെന്നും ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണവും സമ്പർക്കങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാം അവർ സ്വന്തം മേധാവികാരികൾക്കു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും അഭിജ്ഞ പാശ്ചാത്യ ക്രൈംലിൻ നിരീക്ഷകർ ഞങ്ങളെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു.

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ഒരു ‘പവിത്ര’ നിഗൂഢ ദൗത്യം ഞങ്ങളെ ഏല്പിച്ചു. യൂണൈറ്റഡ് ബൈബിൾ സൊസൈറ്റീസ് സമ്മാനിച്ച 24 റഷ്യൻ വേദപുസ്തകങ്ങൾ ഒളിച്ചുകടത്തുക. വേദപുസ്തകങ്ങൾ റഷ്യക്കാരനായ പ്രൊഫ. അലക്സാണ്ടർ മിർക്കാസിമോവിനെ ഏല്പിക്കാനാണ് എന്നോടു നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ഒരിക്കൽ അമേരിക്കയിൽ കൂടിയെറിപ്പാർത്ത മിർക്കാസിമോവ് ഒരു ഡസനിലേറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം അമേരിക്കൻ പൗരത്വം ഉപേക്ഷിച്ച് വീണ്ടും സോവിയറ്റ് പൗരനായിത്തീർന്നിരുന്നു. റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വിദേശസഭാബന്ധകാര്യാലയത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ജോലി. 24 വേദപുസ്തകങ്ങളും ആരും കാണാതെ പ്രൊഫ. മിർക്കാസിമോവിനെ ഞാൻ ഏല്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. 12 ബൈബിൾ ഞാൻ എന്റെ സ്യൂട്ട്കേസിലിട്ടു. ബാക്കിയുള്ളവ രണ്ടു വീതം എന്റെ ആറു സഹപ്രവർത്തകരെയും ഏല്പിച്ചു.

മോസ്കോ വിമാനത്താവളത്തിൽ ഞങ്ങളെ വി. ഐ. പി. മാരായി സ്വീകരിക്കുമെന്നും കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ ഞങ്ങളുടെ ബാഗേജ് പരിശോധിക്കുകയില്ലെന്നും ഞങ്ങളെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകൾക്കു വിരുദ്ധമായി ഞങ്ങളുടെ വിമാനം ജനീവയിൽ നിന്നു മോസ്കോയിലേക്കുള്ള യാത്രാമധ്യേ കീവിൽ നിർത്തി. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഞങ്ങൾ ആദ്യം ഇറങ്ങുന്ന സ്ഥലമെന്ന നിലയിൽ കീവിൽ ഞങ്ങളുടെ ബാഗേജ് പരിശോധിക്കുമെന്ന് അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ അറിവായി. കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മര്യാദയോടെ വർത്തിച്ചു. ഞാൻ വൈദിക വേഷത്തിലായിരുന്നു - കറുത്ത കാസക്കും അതിനു മുകളിൽ ഒരു ഗൗണും, കഴുത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന ആർച്ചിമാൻഡ്രെറ്റു കുരിശും. കീവിലോ മോസ്കോയിലോ എന്റെ സ്യൂട്ട്കേസ് തുറന്നുനോക്കിയില്ല. പക്ഷേ എന്റെ സഹപ്രവർത്തകരിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും സ്യൂട്ട്കേസ് അവർ തുറന്നു. ഓരോ സ്യൂട്ട്കേസിൽ നിന്നും ഈരണ്ടു

ബൈബിൾ പുറത്തെടുത്തു. സ്യൂട്ട്കേസിനകത്തെ ഉള്ളടക്കമൊന്നും അവർ നോക്കിയതേയില്ല. തങ്ങൾ എന്തിനുവേണ്ടിയാണു നോക്കുന്നതെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തം. ഡബ്ബിയു. സി. സി. ഓഫീസിൽ എക്കാലത്തും ഒരു കെ. ജി. ബി. ഏജൻസിയായിരുന്നുവെന്നും ഞങ്ങൾ 24 ബൈബിൾ കൊണ്ടു പോകുന്ന വിവരം കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ മുൻകൂട്ടി ധരിപ്പിച്ചുകാണുമെന്നും ഇന്നെന്നിക്കറിയാം. എന്റെ പെട്ടിയിലെ 12 ബൈബിളും അവർ പിടിച്ചെടുക്കാതിരുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക പദവിയായി ഞാൻ കരുതി. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിനിലേക്കു ബൈബിൾ കടത്തുക നിയമവിരുദ്ധമാണെന്നും, മടക്കയാത്രയിൽ ആ ബൈബിളുകൾ ഞങ്ങൾക്കു തിരികെത്തരുമെന്നും കസ്റ്റംസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ മര്യാദപൂർവ്വം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു.

മോസ്കോയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് ഊഷ്മളമായ ഔദ്യോഗിക സ്വീകരണം ലഭിച്ചു. തക്ക അവസരം കിട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ 12 ബൈബിളും രഹസ്യമായി മിർക്കാസിയോവിനെ ഏല്പിച്ചു. ഒരു ദൗത്യം വിജയകരമായി നിറവേറ്റിയ ചാരിതാർത്ഥ്യം എനിക്കു തോന്നി.

യാത്രയുടെ ശേഷം ഭാഗവും ഭംഗിയായി നടന്നു. സോവിയറ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയുടെ പല വശങ്ങളും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. റഷ്യൻ പൗരന്മാർക്കു വേണ്ടത്ര ആഹാരം (പ്രത്യേകിച്ച് ഇറച്ചിയും പച്ചക്കറികളും) കിട്ടുന്നില്ലെന്നാണ് പാശ്ചാത്യലോകത്തിൽ ഞങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നത്. ആഹാരവേളകളിൽ ഒരു ലോപവും ഞങ്ങൾക്കനുഭവപ്പെട്ടില്ല. ചായക്കു വേണ്ടത്ര പാൽ കിട്ടിയില്ലെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. അത്രതന്നെ. ഭക്ഷണസന്ദർഭങ്ങളിൽ വീഞ്ഞ് ഒഴുകുകയായിരുന്നു. പ്രഭാതഭക്ഷണത്തിനുപോലും കോൾനാക്കും വോഡ്കയും ഇറച്ചിയും മീനും പച്ചക്കറികളും പുകച്ചഇറച്ചിയും പലതരം സാലഡുകളും റൊട്ടിയും വെണ്ണയും ചീസും മുട്ടയും കാപ്പിയും ചായയും പല നിറത്തിലും രുചിയിലുമുള്ള ലമനേഡുകളും ധാരാളം. സാധാരണ സോവിയറ്റ് പൗരന്റെ വീട്ടിൽ ഇതല്ല നിലയെന്നു താമസിയാതെ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി. ഇറച്ചിക്കും ക്ഷീരവസ്തുക്കൾക്കും ദൗർലഭ്യമുണ്ടായിരുന്നു - പക്ഷേ സോവിയറ്റ് പൗരന് ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര പദാർത്ഥങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്നതാണു വാസ്തവം.

രചനാത്മകമായ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ എന്നിൽ മതിപ്പ് ഉളവാക്കി. എനിക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിടത്തോളം പൂർണ്ണമായ തൊഴിൽ സൗകര്യമുണ്ട്. ജോലി ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള ഒരു മനുഷ്യനും തൊഴിലില്ലാതെ വരില്ല. കിടന്നുറങ്ങാൻ എല്ലാവർക്കും സൗകര്യമുണ്ട്. വേണ്ടത്ര സ്ഥലസൗകര്യമില്ലായിരിക്കും. എങ്കിലും ആരും തെരുവിൽ കിടന്നുറങ്ങേണ്ടിവരുന്നില്ല. വാടക വളരെ കുറഞ്ഞിരുന്നു (ഗവണ്മെന്റ് സബ്സിഡി നൽകുന്നതിനാൽ). ആരോഗ്യരക്ഷയും വിദ്യാഭ്യാസവും എല്ലാവർക്കും സൗജന്യം. തുണിക്കും വലിയ ചെലവിലല്ല (വളരെ ഫാഷണബിൾ അല്ലെന്നു മാത്രം). കുട്ടികൾക്കും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക പരിഗണന ലഭിച്ചിരുന്നു. ട്രെയിനിലോ ബസിലോ അണ്ടർഗ്രൗണ്ട് മെട്രോയിലോ ആയാലും സോവിയറ്റ് പൗരന്മാർക്ക് യാത്രച്ചെലവ് തുച്ഛമായിരുന്നു. ഓപ്പെറാ, സിംഫണി, ബാലെ, സർക്കസ്, പപ്പറ്റ് പ്രകടനങ്ങൾ തുടങ്ങി നല്ല വിനോദോപാധികൾ കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ വൻനഗരങ്ങളിൽ ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. അത്ലറ്റിക്സിലും സ്പോർട്സിലും സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ മികവുകാട്ടി. അക്കാലത്ത് കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കുറഞ്ഞിരുന്നു. അവയിക്കാല വിശ്രമം നല്ല ഹോട്ടലുകളിൽപോലും സോവിയറ്റ് പൗരന്മാർക്ക് ചെലവുകുറഞ്ഞതാണ് (വിദേശ ടൂറിസ്റ്റുകൾക്ക് ഈ സൗജന്യം ലഭ്യമല്ല). അത്യാവശ്യമുള്ള ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്ക് - കടകളിലെ പദാർത്ഥങ്ങൾ, ആഹാരവിഭവങ്ങൾ, വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ, ഫോണോഗ്രാഫിക് റിക്കാർഡുകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ, സ്മാരക വസ്തുക്കൾ തുടങ്ങിയവ - ന്യായവിലയ്ക്ക് വിതരണം ചെയ്തിരുന്നു. ഞാൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് സ്വയം പറഞ്ഞു: “ഓ, എന്റെ രാജ്യവും, മുന്നിൽരണ്ടു ലോകത്തിന്റെ ഭൂവിഭാഗവും, എന്ന് ഈ നിലയിലെത്തിച്ചേരും!”

മറുവശത്ത് ജനങ്ങൾക്കു വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലെന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടു. പ്രതിഷേധിക്കാനും വിരോധിക്കാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, പത്രസ്വാതന്ത്ര്യം, മതപ്രചാരണ സ്വാതന്ത്ര്യം, ഗവൺമെന്റിനെ വിമർശിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, സംഘം ചേരാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം - ഇങ്ങനെ പാശ്ചാത്യലോകം വിലമതിക്കുന്ന പല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും അവിടെ കിട്ടില്ല. ഒരു നിശ്ചിത ബിന്ദുവിനപ്പുറം ധനം കുന്നുകൂട്ടി വയ്ക്കാൻ അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. പല വീടുകളും നിലവും ഉടമസ്ഥതയിലാക്കാൻ ഒരു കുടുംബത്തിനു കഴിയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടംപോലെ വിദേശയാത്ര നടത്താനാവില്ല. പല കാര്യങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കാനോ ചിലപ്പോൾ ഒരേണ്ണം തന്നെ വാങ്ങുവാനോ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടാവില്ല. ആഡംബര ജീവിത

ത്തിനോ ആർഭാടമായ ചെലവിടലിനോ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. വല്ലപ്പോഴുമൊരിക്കൽ മദ്യം ഇഷ്ടംപോലെ കഴിക്കാനാവും.

എന്നെ ഒരിക്കൽ ലെനിൻഗ്രാഡ് തിയോളജിക്കൽ അക്കാദമിയിൽ ഓണററി ലക്ചററായി നിയമിച്ച കാലഘട്ടം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ആദ്യം എനിക്കു 1200 റൂബിൾ ഓണറേറിയം തന്നു. അക്കാലത്ത് ആ തുക 1800 അമേരിക്കൻ ഡോളറിനു തുല്യം. ഈ പണം ഉപയോഗപ്രദമായി എങ്ങനെ ചെലവഴിക്കാമെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. ചിലർ ഒരു വാച്ചോ ക്യാമറയോ വീട്ടിലാർക്കെങ്കിലും ഓപ്പെറാ ഗ്ലാസ്സോ വാങ്ങിച്ചെന്നിരിക്കും. പക്ഷേ ഇത്തരം ആഡംബര പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരവും വൈവിധ്യവും സംശയാസ്പദമായിരുന്നു. ബാഹ്യാകാശ ശാസ്ത്രത്തിലും യുദ്ധതന്ത്രത്തിലുമെല്ലാം വലിയ മികവ് ആർജിച്ചിട്ടുള്ള സോവിയറ്റ് ജനത ഉപഭോക്തൃപദാർത്ഥങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ഞാൻ പലപ്പോഴും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മയും അഴിമതിയുമാണോ കാരണം? അതോ മനുപൂർവമായ പരിവ്രാജക തുല്യമായ വൈരാഗ്യമോ? സാമൂഹ്യമായ സന്യാസഭാവമായിരിക്കണം കാരണമെന്ന് ആദ്യമേ ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ പില്ക്കാലത്തെ കൺസ്യൂമറിസത്തിന്റെ ഭാരത്തിലമർന്ന് ആ സമ്പ്രദായം തകരേണ്ട കാര്യമില്ലായിരുന്നു.

കലകളിൽ വ്യക്തിഗത സർഗാത്മകതയ്ക്കോ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനോ സ്ഥാനം കുറവായിരുന്നു. സാഹിത്യവും കലയും പോലെ ചിന്ത തന്നെയും ഭരണകൂടത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിനു വഴങ്ങി, വ്യവസ്ഥാപിത സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കനുരൂപമായി വർത്തിക്കുന്നു. പരസ്പരമുള്ള ചാരവൃത്തി വർദ്ധിച്ചു. വിചാരണകൂടാതെയുള്ള ശിക്ഷ നിലനിന്നു. കെ. ജി. ബി. മനുഷ്യത്വ രഹിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന തിനെപ്പറ്റിയും അധികാരശ്രേണിയുടെ തലപ്പത്തുള്ളവർ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ധൈര്യമുള്ള വിഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളെ രാഷ്ട്രം കൈകാര്യം ചെയ്ത ക്ഷമിക്കാൻ വയ്യാത്ത രീതിയെപ്പറ്റിയും മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനത്തെപ്പറ്റിയുമെല്ലാം ഞങ്ങൾ ധാരാളം കേട്ടു. മതം പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഔദ്യോഗികമായി അവഹേളിതമായി; മതത്തിനുനേരേ ആക്രമണങ്ങളും നടന്നു. രാഷ്ട്രത്തിനു മാത്രമല്ല അതു നഷ്ടമുണ്ടാക്കിയത്. സത്യത്തിനും നീതിക്കുംകൂടി ക്ഷതമേറ്റു.

ചില പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ മതസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. നിയമം സാങ്കേതികമായി ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു. എങ്കിലും കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്നവർക്കും മതബോധനം നിഷേധിച്ചു (ഞായറാഴ്ച ആരാധനയിലെ പ്രസംഗത്തിലും വൈദിക പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങളിലെ ക്ലാസ്സുമുറികളിലുമൊഴികെ). സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളോടുപോലും മതബോധ്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതു തടഞ്ഞു. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് മറ്റ് ക്രിസ്ത്യാനികളേക്കാളും മുസ്ലീങ്ങളേക്കാളും ബുദ്ധമതക്കാരേക്കാളും യഹൂദന്മാരേക്കാളും കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചിരുന്നു.

1942-നോടടുത്താണ് റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് പ്രത്യേക പദവി സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടിയത് - ബോൾഷെവികുകൾ പൊതുജീവിതത്തിൽ നിന്ന് സഭയെ ബഹിഷ്കരിച്ച് കാൽനൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ സോവിയറ്റ് ജീവിതത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലേക്കുള്ള ഈ തിരിച്ചുവരവ് ചരിത്രം കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ മർദ്ദക സേച്ഛാധിപതികളിൽ ഒരാളായ ജോസഫ് സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ചുവെന്നുള്ളത് വിചിത്രമായിത്തോന്നാം.

1942-ൽ ഹിറ്റ്ലറുടെ സൈന്യം ലെനിൻഗ്രാഡിനെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഹിറ്റ്ലറെ തടഞ്ഞുനിർത്തണമെങ്കിൽ സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടി സോവിയറ്റ് ജനതയ്ക്കു നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന സദുപദേശങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതലായി ചിലത് ആവശ്യമാണെന്ന് സ്റ്റാലിൻ മനസ്സിലാക്കി.

സ്റ്റാലിൻ, ക്രൂഷ്ചേവ്, മതസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവയോടെ ആഖ്യാനം പൂർത്തിയാക്കുക. പൗരസ്ത്യ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ലോകസമാധാന കൗൺസിൽ, ശാസ്ത്ര അക്കാദമികൾ എന്നിവയുമായുള്ള ബന്ധം ചർച്ച ചെയ്യുക. സി. പി. സി. (ക്രിസ്ത്യൻ പീസ് കൗൺസിൽ) യെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുക. 1960-ൽ തുടങ്ങി, ഡബ്ലിയു. സി. സി. സ്റ്റാഫിലെ സേവനത്തിനുശേഷം വൈസ്പ്രസിഡണ്ട്. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച ചർച്ചയിലേക്കു മടങ്ങുക. ഡൽഹിയിലെ കുറിപ്പുകൾ ഉപയോഗിക്കുക.

(അപൂർണ്ണം)
(തുടരും)

ഏകവും വിശുദ്ധവും കാതോലികവും അപ്പോസ്തോലികവും ആയ സഭ

ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്ക്കോറോസ്

സഭയെക്കുറിച്ച് വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ ധാരാളം നിർവ്വചനങ്ങൾ ഉണ്ട്. സഭ ദൈവത്തിന്റെ ജനമാണ്. സജീവനായ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിൽ നിന്നും (1 പത്രോ. 1:23) വെള്ളത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവിൽ നിന്നുമാണ് (യോഹ. 3:5-11) ദൈവജനം ജനിച്ചിരിക്കുന്നത്. 1 പത്രോ. 2:9-10 ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം സഭാജനങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വംശവും രാജകീയ പുരോഹിതവർഗ്ഗവും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ജനവും ദൈവം തനിക്കായി നേടിയെടുത്ത ജനതയുമാണ്. യേശുക്രിസ്തു സർവ്വലോകത്തിന്റെയും സർവ്വ സൃഷ്ടിയുടെയും രക്ഷ സാധ്യമാക്കിയെങ്കിൽ അതിന്റെ തുടർച്ച സഭയിലൂടെയാണ് നടപ്പിലാക്കുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശവും ഭൂമിയുടെ ഉപ്പും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പുളിപ്പുമായി വർത്തിക്കുവാൻ സഭ നിയുക്തമായിരിക്കുന്നു (മത്താ. 5:13-16).

ത്രീയേക ദൈവത്തിലെ മൂന്നാളുമാണ് തമ്മിൽ എന്നതുപോലെ പരസ്പര സംസർഗ്ഗവും കൂട്ടായ്മയുമുള്ള ദൈവജനത്തിന്റെ സമൂഹമാണ് സഭ. യേശു ക്രിസ്തു ദൈവവും മനുഷ്യനും ദൃശ്യനും അദൃശ്യനും നിത്യനും കാലികനും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ സഭയിലും ദൈവികവും മാനുഷികവുമായ ധാരാളം ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ട്. സകല മനുഷ്യരും ദൈവത്തിന്റെ സത്യവും പ്രസാദവരവും സ്വീകരിക്കുന്നത് സഭയിലൂടെയാണ്. കാരണം, സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ രഹസ്യാത്മക ശരീരമാണ്.

വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ദർശനത്തിൽ ഈ ചിന്തയ്ക്ക് അധികസ്വാധീനം ഉണ്ട്. “ഒരു ശരീരത്തിൽ നമുക്ക് പല അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ! എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും പ്രവൃത്തി ഒന്നല്ല താനും. അതുപോലെ പലരായ നാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശരീരവും എല്ലാവരും തമ്മിൽ അവയവങ്ങളും ആകുന്നു” (റോമ. 12:4-5). എഫേസ്യ 1:23-ലെ ചിന്തയനുസരിച്ച് “എല്ലാറ്റിലും എല്ലാ നിറക്കുന്നവന്റെ നിറവായിരിക്കുന്ന അവന്റെ ശരീരമായ സഭയ്ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു.” എഫേസ്യ 4:16-ൽ ഇതു കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ‘ശരീരം മുഴുവനും യുക്തമായി ചേർന്നും ഏകീഭവിച്ചും ഓരോ അംഗത്തിന്റെ അതതു വ്യാപാരത്തിന് ഒത്തവണ്ണം ഉതവി ലഭിച്ചാനുള്ള എതു സന്ധിയാലും സ്നേഹത്തിലുള്ള വർദ്ധനയ്ക്കായി അവനിൽ നിന്ന് പ്രാപിക്കുന്നു.’ എഫേസ്യ 5:23-ൽ പറയുന്നതനുസരിച്ച് ക്രിസ്തു ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷിതാവായി സഭയ്ക്കു തലയാകുന്നതുപോലെ ഭർത്താവ് ഭാര്യയ്ക്കു തലയാകുന്നു.

സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകയാൽ വിശ്വാസികളെല്ലാവരും ഒരു ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളാണ്. പരിശുദ്ധാത്മാവിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ സഭാ ഗാത്രത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ക്രിസ്തു എന്നും ജീവിക്കുന്നവനാകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും എന്നും ജീവിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പണ്ടുമുതൽ അവനിൽ വിശ്വസിച്ച സജീവരായി നിലകൊള്ളുന്ന സാക്ഷികളുടെ സമൂഹം സഭയിലുണ്ട്. വാങ്ങിപ്പോയ വിശുദ്ധരുടെയും പൂർവ്വികരുടെയും സമൂഹം നമ്മോടൊപ്പം നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ സന്നിഹിതരാണെന്നർത്ഥം. സഭയിലെ വിശ്വാസ സമൂഹം സർവ്വമാനവരാശിയെയും സൃഷ്ടി മുഴുവനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരാകയാലും കർത്താവ് മരിച്ചതും ഉയിർത്തതും സർവ്വലോകത്തിന്റെയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ആകയാലും സർവ്വസൃഷ്ടിയും സഭാഗാത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു.

സഭ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരവും ഭവനവുമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എഫേ. 2:20-22, 1 കൊരി. 3:11). യേശുക്രിസ്തു മൂലക്കല്ലും അപ്പോസ്തോലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും അടിസ്ഥാനക്കല്ലുകളും വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം ജീവനുള്ള കല്ലുകളുമായി സഭ പണിയപ്പെടുന്നു. അദൃശ്യ സമൂഹം സാക്ഷികളുടെ വലിയ സമൂഹമായി നിന്നുകൊണ്ട് സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കാവശ്യമായ ശക്തി നൽകുന്നു

ന്നു (എഫേസ്യ 2:20). കർത്താവ് സ്വയം ദേവാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട് (യോഹ. 2:19). ഈ ആത്മീയ ദേവാലയമാണ് കർത്താവിന്റെ ശരീരമായ സഭയുടെ സമ്മേളനകേന്ദ്രം.

സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയാണ് (എഫേസ്യ 5:26-27, വെളിപാട് 21:2). ദൈവകൃപയ്ക്ക് അർഹതയില്ലാത്ത ജനസമൂഹത്തെ തന്നോടുള്ള ഏറ്റവും ആഴമായ ബന്ധത്തിലേക്കു സ്നേഹപൂർവ്വം പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ് മണവാളനായ ക്രിസ്തു ചെയ്തത്. സൃഷ്ടി മുഴുവനും സ്നേഹത്തിലൂടെ യേശുക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോട് ഒന്നായിത്തീരുക എന്നതിനാണ് സൃഷ്ടിയെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ മുൻകുറിയും മാതൃകയുമായിട്ടാണ് ക്രിസ്തുവാകുന്ന മണവാളനെയും സഭയാകുന്ന മണവാട്ടിയെയും പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന മണവാട്ടിയുടെ മനോഹരസ്ഥാനം സർവ്വലോകത്തിനും ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെയും രക്ഷയുടെയും പ്രതീകമാണ്.

നിഖ്യം വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ സഭയ്ക്ക് നൽകുന്ന നാല് പ്രധാന വിശേഷണങ്ങളാണ് ഏകം, വിശുദ്ധം, കാതോലികം, അപ്പോസ്തോലികം എന്നിവ. വി. വേദപുസ്തകപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ ഒന്നേയുള്ളൂ. മഹാപുരോഹിത പ്രാർത്ഥനയിൽ “നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ ഒന്നാകേണ്ടതിനു തന്നെ” (യോഹന്നാൻ 17:21) എന്ന് കർത്താവ് പ്രാർത്ഥിച്ചത് സഭയുടെ ഏകത എന്ന സ്വഭാവം വെളിവാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. “ഒരു കർത്താവും ഒരു വിശ്വാസവും ഒരു മാമ്മോദീസായും” (എഫേസ്യർ 4:5) എന്നത് സഭയുടെ ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണമാണ്. ഏക സഭയുടെ പരമമായ മാതൃക വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലെ അവർണ്ണനീയമായ ഐക്യമാണ്. പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാ എന്ന മൂന്ന് ആളുമാരുടെ ബന്ധം ഉതിർന്നുപോകാത്ത സ്നേഹത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന നിത്യതയുടെ ബന്ധ

മാണ്. ഈ ബന്ധത്തിലേക്കാണ് സഭയെയും മാനവരാശി മുഴുവനെയും ദൈവം വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സഭയുടെ ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരമായ ജീവിതം, മരണം, ഉയിർപ്പ് എന്നിവയിലുള്ള വിശ്വാസവും കർത്താവിന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങളിലുള്ള സംബന്ധവുമാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ കാലാകാലങ്ങളായി വിശ്വാസത്യാഗം നടത്തി പലരും സഭയിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രപരമായ പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് ഏക സഭയിൽ ഭിന്നതകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഏത് കാരണത്താലായാലും ഐക്യത്തിലേക്ക് മുഖം തിരിക്കുവാനും ഏക ഇടയനായ കർത്താവിന്റെ ഏക ആട്ടിൻപറ്റുമായി നിലനിൽക്കുവാനുമുള്ള തീഷ്ണമായ ആഗ്രഹം ഇന്നും ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പാപികളായ മനുഷ്യരാണ് സഭയിലെ അംഗങ്ങൾ എങ്കിലും സഭയെ വിശുദ്ധമെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പ. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ വിശ്വാസികളെ പൊതുവെ വിശുദ്ധർ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത് (റോമർ 1:3, 1 കൊരി. 1:2). ക്രിസ്തുവിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവർ, യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നൊക്കെയാണ് വിശുദ്ധർ എന്ന പദം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

മഹാപരിശുദ്ധനായ ദൈവവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽ കൂടിയാണ് സഭ വിശുദ്ധമാകുന്നത്. ദൈവമഹത്വത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് സഭ വിശുദ്ധമാണ്. തന്നെയല്ല പരിശുദ്ധാത്മാവ് സഭയിൽ വസിച്ചു സഭയെ നടത്തുന്നതിനാലും സഭ വിശുദ്ധമാണ്. വിശുദ്ധി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനമാണ്. പൊതുവായി സഭ വിശുദ്ധരുടെ സമൂഹമാണെങ്കിലും വിശുദ്ധിയുടെ വരം അസാധാരണമായി ലഭിക്കുന്ന സഭാംഗങ്ങളെ നാം പ്രത്യേകമായി വിശുദ്ധരേന്ന് വിളിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധരുടെ 'വിശുദ്ധി' എന്ന പരിശുദ്ധാത്മാദാനം സഭയുടെ മുഴുവൻ കെട്ടുപണിക്കുവേണ്ടിയാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

സഭ വിശുദ്ധമാണെങ്കിലും ഈ ലോകത്തിൽ തിന്മയുടെ സാന്നിധ്യം സഭ അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തിന്മയോടു പോരാടി വിശുദ്ധിയുടെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് വളരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അത് നിരന്തരവും അനന്തവുമായ വളർച്ച

യാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയിലുള്ള ഗാഢമായ പങ്കാളിത്തം മൂലം തിന്മയെ നശിപ്പിക്കുകയും ദൈവമഹത്വം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് വിശുദ്ധീകരണം കൊണ്ട് നാം അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

സഭ കാതോലികവും അപ്പോസ്തോലികവും ആണ്. കാതോലികം എന്ന വാക്കിന് സാർവ്വത്രികമായത്, സകലത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. പല പ്രാദേശിക സഭകൾ കൂടിച്ചേരുന്നതിനെയല്ല കാതോലിക സഭ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഒന്നിനകത്ത് തന്നെ എല്ലാം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും കാണുന്നതുമാണ് കാതോലിക സഭ. സഭയ്ക്ക് കാതോലികം എന്ന വിശേഷണം ആദ്യം നൽകിയ അന്ത്യോപ്യയിലെ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസിന്റെ (+110) അഭിപ്രായത്തിൽ വിശുദ്ധ ബലിയുടെ സ്നേഹാധിഷ്ഠിതമായ ഐക്യത്തിൽ വിശ്വാസ ആചാരങ്ങളുടെ പൂർണ്ണത പുലർത്തി ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കുന്ന സഭയാണ് കാതോലിക സഭ.

കാതോലിക സഭ അപ്പോസ്തോലിക സഭയുമാണ്. കർത്താവിന്റെ അപ്പോസ്തോലൻ സ്ഥാപിച്ചുവെങ്കിലേ അപ്പോസ്തോലികമാകൂ എന്ന അർത്ഥം ഇവിടെയില്ല. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസത്തിലുള്ള തുടർച്ചയും അവസ്ഥതയും അപ്പോസ്തോലിക സഭയുടെ പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങളിലൊന്നാണ്. അതായത് അപ്പോസ്തോലിക വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതും അപ്പോസ്തോലന്മാർക്ക് ലഭിച്ച പാപമോചനാധികാരം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും അപ്പോസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ പ്രേഷിതവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും അപ്പോസ്തോലിക പിന്തുടർച്ച ഉള്ളതുമായ സഭയാണ് അപ്പോസ്തോലിക സഭ. അപ്പോസ്തോലിക പാരമ്പര്യധാരയിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് നിന്ന് വേദപുസ്തകം വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷകൾ സ്വന്ത വ്യാഖ്യാനം അനുസരിച്ച് അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സഭാവിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഇപ്പറഞ്ഞ നാലു വിശേഷണങ്ങളും അവകാശപ്പെട്ടു കൂടാ. അപ്പോസ്തോലിക അധികാരവും, അപ്പോസ്തോലിക പിന്തുടർച്ചയും അപ്പോസ്തോലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും വിശുദ്ധരും വാങ്ങിപ്പോയവരുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തെ അവഗണിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുശരീരമായ സഭയ്ക്ക് ഇതരരാണ്.

ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയിൽ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ തേവോദോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാൽ കഴുകൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നു.

വിസ്മയമായി ചേഷാട് പള്ളി: ക്രിസ്തുചരിത്രം ചുവർചിത്രങ്ങളിൽ

ഹരിപ്പാട് > യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം, മൂത്തൽ മരണം വരെ യുള്ള ചരിത്രം പറഞ്ഞ് പുരാതന ചുവർചിത്രങ്ങൾ. എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഹെയ്ലി സലാസി സമ്മാനിച്ച പൊന്നിൻ കുരിശ്, സ്വർണ പുറംചട്ടയുള്ള ബൈബിൾ, സ്വർണ പരവതാനി, ധൂപക്കുറ്റി... ചേപ്പാട് സെയ്ന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് വലിയ പള്ളിയിലാണ് ഈ അപൂർവ്വതകളുടെ സംഗമം. ദുഃഖവെള്ളിക്കും ഈസ്റ്ററിനും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചടങ്ങുകൾ പള്ളിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ തൊട്ടടുത്ത ചുവരിൽ ആ മുഹൂർത്തങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യംപറയുന്ന ചിത്രങ്ങളുണ്ട്. ലളിതവും എന്നാൽ, ക്രിസ്തു ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളൊന്നും വിട്ടുപോകാത്ത വിധത്തിലുമാണ് ഇവിടുത്തെ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിട്ടുള്ളത്. ചേപ്പാട് പള്ളിയിലെ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ അപൂർവ്വ നിധിപോലെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്ന് പുരാവസ്തുവകുപ്പ് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള നടപടികൾ ഇവിടുത്തെ വിശ്വാസി സമൂഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുവർ ചിത്രങ്ങൾക്ക് 1000 വർഷത്തിലധികം പഴക്കമുണ്ടെന്നാണ് കരുതുന്നത്. പച്ചിലച്ചാരും പുരാതന ചുവർ ചിത്രങ്ങളിൽ കാണാറുള്ള വർണകൂട്ടായ നീലനിറവുമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാലപ്പഴക്കം

ചേപ്പാട് പള്ളിയിലെ ചുവർചിത്രം

മുണ്ടെങ്കിലും ചിത്രങ്ങൾ മിഴിവോടെ ഇന്നും കാണാം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാന നിമിഷങ്ങളെല്ലാം അതിവസുഷ്ഠതയോടെയാണു വരച്ചിരിക്കുന്നത്.

മദ്ഹബയിലും പള്ളിയുടെ അകത്തെ ചുവരിലുമാണിവ. 1930 മുതൽ 74 വരെ എത്യോപ്യയിലെ രാജാവായിരുന്നു ഹെയ്ലി സലാസി ചേപ്പാട് പള്ളി സന്ദർശിച്ചിരുന്നത്.

അന്നാണ് സ്വർണക്കുരിശിനൊപ്പം സ്വർണ പുറംചട്ടയുള്ള ബൈബിൾ, ധൂപക്കുറ്റി, സ്വർണ പരവതാനി എന്നിവ സമ്മാനിച്ചത്. ഈ കുരിശ് മോഷണം പോയി. പിന്നീട് ഉരു

എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി സമ്മാനിച്ച സ്വർണക്കുരിശ്

ക്കിയ നിലയിലാണ് മടക്കി കിട്ടിയത്. ഇത് അതേ രീതിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. മോഷണ വിവരം അറിഞ്ഞ് എത്യോപ്യയിൽനിന്നു പഴയ കുരിശിന്റെ തനിപ്പകർപ്പായ മറ്റൊരു കുരിശ് പള്ളിയിലെത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സമാധാനത്തിന്റെ മനുഷ്യർ ചുരക്കവും കലഹത്തിന്റെ പൂത്രന്മാർ വളരേയും ആകുന്നു. അത് ഒടുക്കുകാലമാകകൊണ്ടായിരിക്കാം.

- പ. പരമല തിരുമേനി

പ്രഭാഷണം

‘വിരുപനാക്കപ്പെട്ടവന്റെ’ നമ്മെ മനുഷ്യരാക്കുന്ന വിനയസൗന്ദര്യം ഫാ. ഡോ. ബിജേഷ് ഫിലിപ്പ്

സാധാരണയുള്ള തന്റെ പ്രസംഗം ഒഴിവാക്കി പ്രതീകാത്മകമായ ഒരു പ്രവർത്തനം വഴി താഴ്മയോടെയുള്ള ശുശ്രൂഷയുടെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തു നൽകിയ ഒരു പ്രബോധനം ആണ് ഈ കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷയിലൂടെ അനുഭവിക്കുന്നത്. ഈ ശുശ്രൂഷയിലെ വായനകളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും എല്ലാം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ആ രക്ഷാകരമായ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയാണല്ലോ ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കിടയിലെ പ്രസംഗോദ്ദേശ്യം.

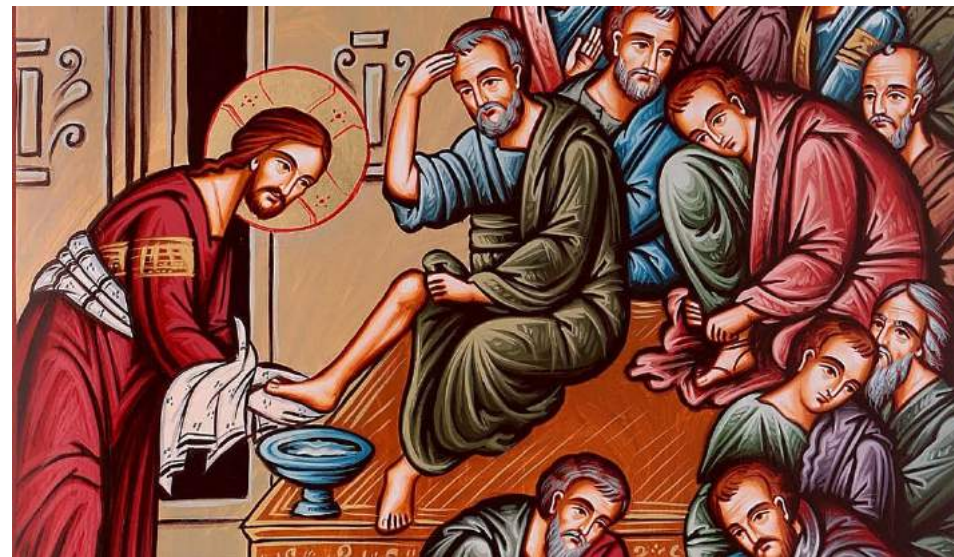
കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിൽ ബുധൻ സന്ധ്യയിൽ വായിച്ചുകേൾക്കുന്ന സെദറായിൽ ഇങ്ങനെയൊരു പരാമർശം ഉണ്ട്: “ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വ സൗന്ദര്യം വീണ്ടും തരുവാനായിട്ട് വന്ന നീ മനുഷ്യരിൽ വെച്ചു വിരുപനാക്കപ്പെട്ടു”. ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലും ‘തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുവിൻ’ എന്നു തുടങ്ങിയ പ്രബോധനങ്ങളിലും പൊതുവേ പ്രകടമായ താഴ്മയുടെ മഹത്വം കൂടുതൽ പ്രസരിപ്പിച്ച് തന്റെ കഷ്ടാനുഭവ നാളുകളിലായിരുന്നല്ലോ. പ്രത്യേകിച്ച് ഗുരുവും കർത്താവുംമായവൻ സ്വശിഷ്യരുടെ കാൽപ്പാദം തൊട്ട് കഴുകിത്തുടച്ച് താഴ്മയിൽ നിറഞ്ഞ് ശുശ്രൂഷയുടെ മഹത്വം പ്രകാശിപ്പിച്ചു. പെസഹായിലും വലിയവെള്ളിയിലും ക്രിസ്തു പ്രസരിപ്പിച്ച സത്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും വിനയത്തിന്റെയും ഒക്കെ ആത്മസൗന്ദര്യത്തിന്റെ അതുല്യപ്രകാശം ഏറ്റുവാങ്ങി നാം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയാണല്ലോ. ക്രിസ്തു കഷ്ടതയേറ്റതും വിരുപനാക്കപ്പെട്ടതും അവിടുത്തെ ആത്മസൗന്ദര്യത്തോടു നാം അനുരൂപരാകാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു.

എല്ലാദിവസവും കണ്ണാടിക്കു മുമ്പിൽ അല്പ സമയമെങ്കിലും സൗന്ദര്യം ഉറപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി തന്റെ വിവാഹത്തിനുള്ള ഒരുക്കമായി ബ്യൂട്ടിപാർലറിൽ പോയി കുറെ സമയം ചിലവിടും. തുടർച്ചയായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അനുതപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാം കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ച ആകുന്ന Beauty Parlour ൽ ഉത്തമസൗന്ദര്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡവും നല്ല ബ്യൂട്ടിഷ്യനും യിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം കൂടുതൽ സമയം ചിലവിടുകയാണ്. താഴ്മ ഈ സൗന്ദര്യ ദർശനത്തിലും പ്രക്രിയയിലും നിർണ്ണായകമാണ്.

പുരാതന ഗ്രീക്കു സംസ്കാരത്തിലും റോമൻചിന്തകരിലും മഹത്വത്തിലേക്കു കൂതിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ താഴ്മ ഒരു ബലഹീനതയും തടസ്സവുമാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ആധുനിക സംസ്കാരത്തിലും ഈ ചിന്ത നെയ്താണ് പ്രബലമായിട്ടുള്ളത്. ദൈവവിശ്വാസത്തെ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനെ പേരിലാണ് നടത്തുന്നത്. Existentialism പോലുള്ള സെക്യുലർ ചിന്തകൾ മാത്രമല്ല ഇന്ന് ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുന്ന മതവർഗ്ഗീയതയുടെ വക്താക്കളും താഴ്മയെ ഒഴിവാക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു ദുർബ്ബലവുമായിട്ടാണ് കണക്കാക്കുന്നത്.

സുവിശേഷം താഴ്മയുടെ ബലവും മഹത്വവുമാണ് അറിയിക്കുന്നത്. സർവ്വ ശക്തൻ സ്വയം ബലഹീനനാക്കി യഥാർത്ഥ മനുഷ്യമഹത്വത്തിലേക്കുള്ള വഴി വിനയത്തിലൂടെയും സ്നേഹത്തിലൂടെയും ആണെന്ന് തെളിയിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ. കഷ്ടതയിലൂടെയും താഴ്മയിലൂടെയും മഹത്വത്തിലേക്ക് കടന്ന ക്രിസ്തു തവിനെക്കുറിച്ച് വെളിപാടു പുസ്തകത്തിൽ അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആയിരമായിരം ദൂതന്മാർ അത്യുച്ചത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാട്, ശക്തിയും ധനവും ജ്ഞാനവും ബലവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും സ്തോത്രവും ലഭിപ്പാൻ യോഗ്യൻ” (വെളിപാട് 5:12).

കാൽകഴുകലിന്റെ ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ നാം “ഈറയ സേവിതനുമായോ, തിരുവിനയത്തിനായ് സ്തോത്രം” എന്നും ‘സകലാധിശൻ ഇന്ന് ശിഷ്യരുടെ

കാൽ കഴുകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അത്യധികം ഭൂമിയും സ്വർഗ്ഗവും അൽഭുതപ്പെട്ടു’ എന്നുമൊക്കെ പാടിപ്പറയുന്നു. ദുർബ്ബലന്റെ ഗുണമായി തള്ളിക്കളയേണ്ട ഒന്നല്ല വിനയമെന്ന വിളമ്പരമാണിത്.

സുവിശേഷം നൽകുന്ന വെളിച്ചം അനുസരിച്ച് താഴ്മയുള്ളവർ ആരെയും നിസ്സാരവൽക്കരിക്കുന്നില്ല. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ കുറ്റാരോപണം നടത്തുവാനും അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുവാനും അവർ ഒട്ടും തല്പരരല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ശ്രമങ്ങളിലൂടെ അഹന്തയിലൂന്നി സ്വന്തം മഹത്വം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുന്നതിനെ മഹത്വവൽക്കരിക്കുന്ന ഒരു ചുറ്റുപാടിൽ ‘സഹോദരനോടു നിസ്സാരാ എന്നു പറഞ്ഞാലോ ന്യായാധിപ സഭയുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരും’ എന്നും ‘മുഢാ എന്നു പറഞ്ഞാലോ അഗ്നി നരകത്തിനു യോഗ്യനാകും’ എന്നൊക്കെയുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പര്യായമെന്നു തോന്നുന്ന താക്കീത് വലിയ വെളിച്ചമാകേണ്ടതാണ്.

സുവിശേഷ വെളിച്ചമനുസരിച്ച് താഴ്മയുള്ളവർ മറ്റുള്ളവരെ ആദരിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ വെളിച്ചം ഏറ്റവും പ്രകടമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നല്ലോ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ. ഒരു ശിഷ്യനെപ്പോലെ ഗുരു സ്വശിഷ്യരുടെ പാദങ്ങൾ തൊട്ടതും ഒരു ദാസനെപ്പോലെ അവ കഴുകിയതും ലോക ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യസംഭവമാകും.

തങ്ങളെക്കാൾ ജ്ഞാനമോ, സ്ഥാനപദവികളോ, അതുല്യനേട്ടങ്ങളോ, പ്രായമോ ഒക്കെ ഉള്ളവരെ ആദരിക്കുന്നത് മിക്കവർക്കും സ്വാഭാവികമായും എളുപ്പമാണ്. സ്വന്തത്തിലോ, പഠനത്തിലോ, സ്ഥാനമാനങ്ങളിലോ ഒക്കെ കുറവുള്ളവരായി കാണപ്പെടുന്നവരെ ആദരിക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. വിശിഷ്ടാദൈവത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധ വക്താവായ ശ്രീരാമാനുജൻ വലിയ ഗുരുവും ആത്മീയാചാര്യനുമായി വളർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവായിരുന്ന യാദവ പ്രകാശ, ശിഷ്യന്റെ ശിഷ്യത്വം എടുക്കുകയുണ്ടായി. മധ്യാചാര്യന്റെ ഗുരുവായിരുന്ന അച്യുതപ്രേക്ഷ്യായും ഇങ്ങനെ ചെയ്തതായി ചരിത്രം പറയുന്നു. എഴുത്തുകാരനും സാമൂഹ്യനവോത്ഥാനത്തിന്റെ വക്താവുമായിരുന്ന ശ്രീ.വി.ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാട് തന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ‘കണ്ണീരും കിനാവും’ എന്ന അത്മകഥയിൽ പറയുന്ന വളരെ ഹൃദയസ്पर्ശിയായ ഒരു സംഭവമുണ്ട്. വി.ടി അക്ഷരാഭ്യാസ മില്ലെങ്കിലും പുജകൾ പഠിച്ച് ഒരു അമ്പലത്തിൽ ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരു പുജാരിയായി ശോഭിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം പത്തു വയസ്സുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി ഈ പുജാരിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് പുസ്തകം തുറന്ന് കാട്ടി ഒരു സംശയം

പരിഹരിക്കാൻ സഹായം തേടി. ഈ പുജാരി വായിക്കാനറിയാതെ അവിടെ കൂഴങ്ങി നിൽക്കുമ്പോൾ കുട്ടിയുടെ അമ്മ വന്നു കുട്ടിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു ആ പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്നും തൽക്കാലം രക്ഷപ്പെട്ടു. അഹന്തയിൽ പുള്ളു നിന്ന തന്റെ മനമനുടഞ്ഞെന്നും പിറ്റേദിവസം ബ്രാഹ്മണ പുജാരിയായ താൻ ആ പത്തു വയസ്സുള്ള തിയാടി പെൺകുട്ടിക്ക് ശിഷ്യപ്പെട്ടെന്നും അവൾ സ്കൂളിൽ എഴുതിക്കൊടുത്ത 51 അക്ഷരങ്ങൾ വായിച്ചു പഠനം ആരംഭിച്ചെന്നും ആത്മകഥയിൽ അദ്ദേഹം കുറിച്ചു. നമുക്കൊക്കെ വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഇടങ്ങളിൽ സമാനമായ സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വിനയത്തോടെ പ്രതികരിക്കുവാനാകുമോ എന്നത് സുപ്രധാന ചോദ്യമാണ്.

ഇപ്പറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളിൽ പ്രകടമാകുന്ന താഴ്മയേക്കാളും ആഴവും പരപ്പുമുള്ള ഒരു താഴ്മയാണ് ശിഷ്യരുടെ കാലുകൾ കഴുകുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ പ്രകാശിതമാകുന്നത്. തന്റെ സ്ഥാനംവിട്ട് ക്രിസ്തു താഴേക്കിറങ്ങിയതും ശിഷ്യരുടെ പാദം തൊട്ടതും അവരുടെ ഗുണമേന്മകളോ മഹത്വമോ കണ്ടിട്ടല്ല, മറിച്ച് അവരെ വിനയത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും മഹത്വത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു.

യഥാർത്ഥ താഴ്മ നമ്മെക്കുറിച്ച് തുച്ഛീകരിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതല്ല, മറിച്ച് നമ്മെക്കുറിച്ച് മാത്രം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കുറയ്ക്കുന്നതാണ്. C S Lewis ന്റെ പ്രസിദ്ധമായ വാക്കുകൾ ഓർക്കാം. Humility is not thinking less of yourself, it is thinking of yourself less. തന്റെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് മാത്രം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗുരുവിനും സാധിക്കാത്ത ഒരു ആദരവിന്റെ ശുശ്രൂഷയാണല്ലോ വിനയത്തിന്റെ വിശ്വനാഥൻ ദുഷ്ടാന്തമായി കാണിച്ചു തന്നത്.

സുവിശേഷത്തിന്റെ വെളിച്ചമനുസരിച്ച് താഴ്മയുള്ളവർ മാനാപമാനങ്ങളോടു നിസ്സംഗതയുള്ളവരാകും. കുറഞ്ഞത് പ്രശസ്തിയ്ക്കും സ്വയമഹത്വത്തിനുമുള്ള ദാഹമൊടുങ്ങുന്നു. വലിയ മാർ ബസ്സേലിയോസിന്റെ താഴ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനത്തിൽ തന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു വന്ന പത്രോസിന്റെ കാൽക്കൽ വീണ് കൊർന്നലോട് നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ പത്രോസ് പറയുന്ന കാര്യം എടുത്തുപറയുന്നു: “എഴുന്നേൽക്ക ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനത്രേ” (അ. പ്രവൃത്തികൾ 10:25,26). അമിതമായി പ്രശംസിക്കുന്നവരെ തിരുത്തുന്നതിന്റെ ഒരു സൂചനയാണിത്. കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷയിൽ കാൽകഴുകപ്പെടാനായി പന്തിയിലിരിക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കാത്തതിൽ അസ്വസ്ഥമാകുന്ന മനസ്സ് നമ്മളെ യൊക്കെ ശുശ്രൂഷയുടെ വിവിധ തലങ്ങളിൽ വേട്ടയാടാനിടയുണ്ട്. താഴ്മയുടെ ഗുരുവും കർത്താവുംമായ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യത്വം പുതുക്കാനുള്ള ഓർമ്മപ്പെടുത്തലായി അങ്ങനെയുള്ള അസ്വസ്ഥതകളെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനുള്ള വെളിച്ചമാണ് ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ താഴ്മയുടെ വെളിച്ചം വ്യക്തികൾക്കു മാത്രമല്ല സമുദായങ്ങൾക്കും മതങ്ങൾക്കും രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും ഒക്കെ പ്രബുദ്ധത നൽകാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ഓരോ സമൂഹത്തിന്റെയും സ്വത്വബോധം ക്രിയാത്മകമായ ഒരു ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അതിരുവിട്ടാൽ അപകടകരമായ വിധം Communal Ego ശക്തിപ്പെടുകയും വർഗ്ഗീയത വളർന്ന് ഐക്യം നശിക്കുകയും ചെയ്യും. സാമ്രാജ്യത്വ ചിന്തയുടെ ഒരടിസ്ഥാനവും അഹങ്കാരമാണ്. ഉക്രെയിൻ യുദ്ധത്തിലേക്കു നയിച്ച അമേരിക്ക ഉൾപ്പെടുന്ന നേറ്റോ (NATO) യുടെ സാമ്രാജ്യത്വ ചിന്തകളും സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ അവശേഷിപ്പായി രഷ്യയിലൂടെ തുടരുന്ന സാമ്രാജ്യത്വ ചിന്തകളും ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ ദുരിതങ്ങൾ നാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. ശിഷ്യരുടെ ഇടയിലെ വിഭാഗീയതയിൽ വേദിച്ച നാഥൻ ശിഷ്യരുടെ കാൽകഴുകലിലൂടെ വ്യക്തികളുടെയും സമുദായങ്ങളുടെയും രാജ്യങ്ങളുടെയും ഒക്കെ അഹന്ത കഴുകിക്കളഞ്ഞ് സർവ്വരുടെയും ഐക്യത്തിനായുള്ള ഒരു സ്വപ്ന പദ്ധതിയ്ക്ക് ആരംഭംകുറിക്കുകയുമായിരുന്നു.

ജീവനുൾപ്പെടെ എല്ലാം ദൈവകൃപയാലാണെന്ന അവബോധം വിനയത്തെ വളർത്തും. പിതാവ് തന്നെ ഏല്പിച്ച പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ താൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും പിതാവിൽ നിന്നുകേട്ട വചനങ്ങൾ താൻ അറിയിക്കുന്നു എന്നുമെല്ലാം പറഞ്ഞ് നിരന്തരം Abba Consciousness ൽ കഴിഞ്ഞ ക്രിസ്തു ദൈവകൃപയേക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യത്തിൽ താഴ്മയിൽ വളരാൻ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ. ‘രാജ്യവും ശക്തിയും സ്തുതിയും മഹത്വവും’ ദൈവത്തിനർപ്പിച്ച് താഴ്മ ധരിക്കാൻ അവിടുന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന നിരന്തരം ഉരുവിടുന്നവരാണല്ലോ നാം.

കൃപയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മപോലെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനവും സ്വന്തം കുറവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയുമൊക്കെ വിനയത്തിൽ വളരാനുള്ള പ്രചോദനങ്ങളായാണല്ലോ ഫിലോക്കാലിയ തുടങ്ങിയ പല ആദ്ധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും അറിയിച്ചു തരുന്നത്. അറിയുന്നോറും അറിഞ്ഞത് കുറവും അറിയേണ്ടത് അധികവും എന്ന വെളിച്ചവും ലഭിക്കുന്നു. ലഭ്യമായ അറിവും ബോധ്യവും പൂർണ്ണമായും സത്യമാണോ എന്ന ചോദ്യവും കൂടുതൽ സത്യവെളിച്ചം ലഭിക്കുമ്പോൾ അതുവരെ മുറുകെ പിടിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതും intellectual humility യുടെ ഭാഗമാണ്. ഈ ബൗദ്ധിക വിനയം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഇടപെടലുകളെ അനുഗ്രഹകരമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായകരമാക്കുകയും ചെയ്യും. മറിയാമിനെ തളിക്കളയാനുള്ള തന്റെ തീരുമാനം തിരുത്തി അവളെ ഉൾക്കൊണ്ട യൗസേഫ് പിതാവിന്റെ നടപടി ക്രിസ്തുവിനെ ചേർത്തു നിർത്തുന്ന അപ്രകാരമുള്ള താഴ്മയുടെ ഉദാഹരണമാണ്.

താഴ്മ സ്വഭാവ മഹിമയിലേക്കും തികഞ്ഞ സന്തോഷത്തിലേക്കും നയിക്കുന്ന ഒരു ഉൽകൃഷ്ട ഗുണമാണ്. വലിയ മാർ ബസ്സേലിയോസിന്റെ താഴ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രബോധനത്തിലെ ഈ മുഖ്യചിന്ത നമ്മുടെ കാലത്തെ പ്രബലമായ സംസ്കാരത്തിനു ചേരുന്നതല്ലായിരിക്കും. എങ്കിലും ഇത് ഏറ്റവും സുവിശേഷാനുസൃതമായ ദർശനമാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ ശുശ്രൂഷ. താഴ്മ കൂടുതൽ സമൃദ്ധമായ ദൈവകൃപയുടെ സ്വീകരണത്തിനു നമ്മെ ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ.പത്രോസ് ശ്ലീഹാ തന്റെ ഒന്നാമത്തെ ലേഖനത്തിലും (1 പത്രോസ് 5:5) നീതിമാനായ യാക്കോബ് തന്റെ ലേഖനത്തിലും (യാക്കോബ് 4:6) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു വാക്യമാണ് സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 3:34 ലെ ‘താഴ്മയുള്ളവർക്കോ അവൻ കൃപനൽകുന്നു’ എന്നത്. നാം നമ്മിൽ നിറയുമ്പോൾ ദൈവകൃപയെ സ്വീകരിക്കാൻ നമ്മിൽ ഇടമില്ലാതെ പോകാറുണ്ടെന്നതും ഓർക്കാം.

ഭൂമിയോളം താഴുക എന്ന പ്രയോഗം നമുക്കറിയാം. ഭൂമി അഥവാ മണ്ണ് എന്നർത്ഥം വരുന്ന ലാറ്റിൻ പദമായ ‘humus’ ൽ നിന്നാണല്ലോ ഇംഗ്ലീഷിൽ humility യും human ഉം ഒക്കെ രൂപപ്പെട്ടത്. ജീവന്റെ നിലനിൽപ്പിനും വളർച്ചയ്ക്കും അത്യാവശ്യമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഭൂമിക്ക് അതിനേക്കുറിച്ച് അഹന്തയോടെയുള്ള അവകാശവാദങ്ങളൊന്നുമില്ല. അതിലേക്കു വലിച്ചെറിയുന്നവയെപ്പോലും രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി നന്മകളുടെ ഫലം പുറപ്പെടുവിച്ചു തരുവാനും ശ്രമിക്കുകയാണ് ഭൂമി. നമ്മെ മനുഷ്യനാക്കാൻ വേണ്ടി ഭൂമി കാണിച്ചുതരുന്ന ഈ ദർശനത്തിന്റെ ആശ്ചര്യപരമായി വന്ന ക്രിസ്തുവും ഭൂമിയെപ്പോലെ പിഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. സൂഷ്മിച്ചപ്പോഴെ നമ്മളിൽ നിക്ഷേപിച്ച ആത്മസൗന്ദര്യത്തിന്റെ വിത്തു വളർത്താനാണ് ക്രിസ്തു ക്ലേശിച്ചതും വിരൂപനാക്കപ്പെട്ടതും എന്ന രക്ഷാകരമായ ഓർമ്മ ഉണർത്താൻ കഷ്ടാനുഭവവാരാചരണം പ്രത്യേകിച്ച് ഈ കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ സഹായകരമാകട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

(പഴയസെമിനാരിയിൽ കാൽ കഴുകൽ ശുശ്രൂഷാമദ്ധ്യേ നടത്തിയ പ്രസംഗം)

പരമല സെമിനാരിയിൽ പെസഹാ പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മുഖ്യകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. പരമല സെമിനാരി മാനേജർ ഫാ. വിനോദ് ജോർജ്ജ്, അസി. മാനേജർമാരായ എം. എസ്. യുഹാനോൻ റമ്പാൻ, ഫാ. വൈ. മത്തായിക്കുട്ടി എന്നിവർ ക്രമീകരണങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി.

വി. ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ ഒരു തീർത്ഥാടനം

ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ (ജ്യോതിസ് ആശ്രമം)

യിശ്മായേലിന്റെ ജനനം

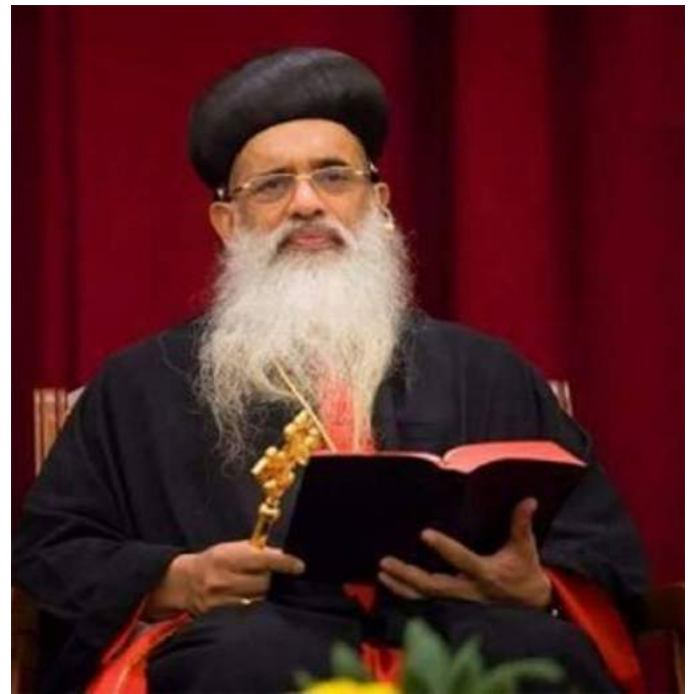
അബ്രഹാമിനും സാരായിക്കും മക്കൾ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ യഹോവയായ ദൈവം അബ്രാമിനോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, നിന്റെ സ്വന്തം മകൻ തന്നെ നിനക്ക് അനന്തരാവകാശിയായി ജനിക്കും. സാരായിക്ക് ഈജിപ്തുകാരിയായ ഒരു ദാസി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ പേര് ഹാഗാർ എന്നായിരുന്നു. സാരായിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അബ്രഹാമിനു ഹാഗാറിൽ നിന്ന് മക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഹാഗാർ ഗർഭിണിയായി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സാരാ അവളെ നിന്ദയോടെ നോക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സാരായി തന്റെ ദാസിയോട് കർക്കശമായി പെരുമാറിയതിനാൽ ഹാഗാർ തന്റെ യജമാനത്തിയെ വിട്ട് ഓടിപ്പോകുന്നു.

അങ്ങനെ ഹാഗാർ സാറിയിയുടെ അടുത്തുനിന്ന് മരുഭൂമിയിലേക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നു. സൂർ പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ മരുഭൂമിയിലെ ഒരു നീരുറവയുടെ സമീപത്ത് ഹാഗാർ നിൽക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ കാണുന്നു. ദൂതൻ അവളോട് ചോദിക്കുന്നു “സാറിയിയുടെ ദാസിയായ ഹാഗാറേ, നീ എവിടെ നിന്നു വരുന്നു? എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു അവൾ എന്റെ യജമാനത്തി സാരായെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുകയാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവളോട് നിന്റെ യജമാനത്തിയുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു അവൾക്ക് കീഴടങ്ങിയിരിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ ഹാഗാർ തിരിച്ച് അബ്രാമിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്ന് അബ്രാമിനു ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു. അവനു യിശ്മായേൽ എന്നു പേരിട്ടു. ഹാഗാർ അബ്രാമിനു യിശ്മായേലിനെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ അബ്രാമിനു എൺപത്തൊരു വയസ്സായിരുന്നു.

അബ്രാമിനു 99 വയസ്സായപ്പോൾ ദൈവം പ്രത്യക്ഷനായി അരുളിച്ചെയ്തു “ഞാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ആകുന്നു. ഞാൻ കാട്ടിത്തരുന്ന മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നീ നടക്കുക, നിഷ്കളങ്കനായിരിക്കുക. ഞാൻ നീയുമായി ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നതാണ് നിനക്ക് കൂടുതൽ സന്താനങ്ങളെ നൽകുന്നതായിരിക്കും. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അബ്രാം കമിഴ്ന്നു വീണു. ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു “മേലിൽ നിന്റെ പേർ അബ്രാം, എന്നായിരിക്കുകയില്ല. അബ്രാഹാം എന്നായിരിക്കും (അബ്രാം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ഉന്നതനായ പിതാവ് എന്നും അബ്രാഹാം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ജനസമൂഹത്തിന്റെ പിതാവ്) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ നിന്നെ അനേകം ജനതകളുടെ പിതാവായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്നിൽനിന്ന് രാജാക്കന്മാർ പുറപ്പെടും. ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ കാലശേഷം നിന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കും കനാൻ ദേശത്തെ മുഴുവൻ ശാശ്വതാവകാശിയായി നൽകും. അവരുടെ ദൈവമായിരിക്കും ഞാൻ.

എന്നിട്ട് ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു, “നിങ്ങൾ തലമുറതലമുറകളായി എന്റെ വ്യവസ്ഥ പാലിക്കണം. നിങ്ങളിൽ ഓരോ പുരുഷന്റെയും അഗ്രചർമ്മം ചേർക്കപ്പെടണം. എട്ടു ദിവസം പ്രായമുള്ള കുഞ്ഞു മുതൽ ചേരുന്നവർക്കും ചെയ്തിരിക്കണം. അങ്ങനെ നമ്മുടെ ഉടമ്പടി നിങ്ങളുടെ മാംസത്തിൽ ഒരു ശാശ്വതാടയാളം ആയിരിക്കണം,” അനന്തരം ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു “നീ ഭാര്യയെ സാരായി എന്നു വിളിക്കേണ്ട സാറ എന്നു വിളിക്കണം. ഞാൻ അവളെ അനുഗ്രഹിക്കും. ഞാൻ അവളിൽ നിന്ന് നിനക്ക് ഒരു പുത്രനെ നൽകും. അവർ ജനതകളുടെ മാതാവായിത്തീരും.” അതു കേട്ടപ്പോൾ അബ്രഹാത്തിനു ചിരി വന്നു “നൂറു വയസ്സുകാരൻ കൂട്ടി ജനിക്കുമോ? തൊണ്ണൂറു വയസ്സുള്ള സാറ പ്രസവിക്കുമോ? ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു, “നിന്റെ ഭാര്യ സാറ നിനക്ക് ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും. അവൻ യിസ്ഹാക്ക് എന്ന് പേരിടണം.”

അന്നു തന്നെ അബ്രാഹാം തന്റെ ആദ്യജാതനായ യിശ്മായേലിനെയും തന്റെ ഭവനത്തിൽ ജനിപ്പുവരോ തന്റെ അടിമകളോ ആയ സകല പുരുഷന്മാരേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ അഗ്രചർമ്മങ്ങളെ ചേർത്തിട്ടു. അബ്രാഹാം പരിചേരുന്ന ഏറ്റപ്പോൾ അവനു തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു വയസ്സും അവന്റെ മകനായ യിശ്മായേൽ പരിചേരുന്ന ഏറ്റപ്പോൾ അവനു പതിമൂന്നു വയസും പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ദൈവദൂതന്മാർ സന്ദർശിക്കുന്നു

ഒരിക്കൽ അബ്രഹാം തന്റെ കുടാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ വെയിലത്ത് ഇരിക്കുമ്പോൾ മൂന്നു വ്യക്തികൾ വരുന്ന് കാണുവാനായി അദ്ദേഹം ഓടിച്ചെന്ന് നിലംവരെ കുനിഞ്ഞ് അവരെ വന്ദിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു. “യജമാനന്മാരേ, അടിയനെ കടന്നു പോകരുതെ ഞാൻ കുറച്ചു വെള്ളം കൊണ്ടുവരാം നിങ്ങൾ കാലുകൾ കഴുകി മരത്തിനു കീഴെ വിശ്രമിച്ചാലും. നിങ്ങൾക്ക് വിശപ്പ് അടക്കുവാൻ ഞാൻ അപ്പം കൊണ്ടുവരാം.” ഏതായാലും നിങ്ങൾ അടിയന്റെ അടുക്കൽ വന്നുവല്ലോ. അവർ അവിടെ വിശ്രമിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നു.

അബ്രഹാം ബദ്ധപ്പെട്ട് കുടാരത്തിനകത്തേക്ക് പോയി സാരായോടു പറഞ്ഞു, നീ വേഗത്തിൽ മൂന്നിടങ്ങഴി മാവ് കുഴച്ച് അപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക. അനന്തരം അബ്രഹാം കാലിക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് നല്ലൊരു കാളക്കുട്ടിയെ പിടിച്ച് ഭൂതൃനെ ഏല്പിച്ചു. അവൻ വേഗം അതിനെ പാകം ചെയ്തു. അബ്രഹാം വെണ്ണയും പാലും അപ്പവും ഇറച്ചിക്കറിയും അവർക്ക് വിളമ്പിക്കൊടുത്തു. അവർ ചോദിച്ചു, “നിന്റെ ഭാര്യ എവിടെ?” അബ്രഹാം പറഞ്ഞു “കുടാരത്തിലാണ്.” ദൂതൻ അരുളിച്ചെയ്തു, അടുത്ത വർഷം ഈ സമയം വീണ്ടും ഞാൻ നിശ്ചയമായും നിന്റെ അടുക്കൽ വരും. അപ്പോൾ സാറക്ക് ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടായിരിക്കും. സാറാ കുടാരവാതിൽക്കൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഈ സംസാരം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൾക്ക് ചിരി വന്നു. അവൾ ആലോചിച്ചു, “ഞാനും ഭർത്താവും വൃദ്ധരായിരിക്കെ എങ്ങനെ കുഞ്ഞുണ്ടാകും?!” അപ്പോൾ ദൈവദൂതൻ അബ്രഹാമിനോട് അരുളിച്ചെയ്തു, “സാറാ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തനിക്ക് കുഞ്ഞുണ്ടാകുമോ എന്ന് ആലോചിക്കുകയാണ്. ദൈവത്തിന് അസാധ്യമായത് എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ. അപ്പോൾ സാറാ ഭയം മൂലം പറഞ്ഞു “ഞാൻ ചിരിച്ചില്ലല്ലോ” അപ്പോൾ ദൈവദൂതൻ അരുളിച്ചെയ്തു, അല്ല നീ ചിരിച്ചു.

അനന്തരം ആ മൂന്നുപേർ പോകാൻ ഒരുങ്ങി അവരെ യാത്രയാക്കുവാൻ അബ്രഹാം കൂടെ പോയി. നമ്മുടെ വി. കുദാശകളിലെ ഭവനകുദാശയിലെ ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ അബ്രഹാമിന്റെ ഭവനത്തിൽ വന്ന ആ മൂന്നു ദൈവദൂതന്മാരെ ത്രിത്വത്തിന്റെ മുൻകുറിയായി അബ്രഹാമിന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന് അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചതായി കാണുന്നു. ആ മൂന്നു ദൈവദൂതന്മാർ അബ്രഹാമിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നും സോദാമിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പോകുന്നു.

(തുടരും)

നമ്മുടെ കർത്താവ് ഉയിർത്തെഴുന്നേട്ടിരിക്കുന്നു

ഉയിർപ്പ് ഞായറാഴ്ച (വി. മർക്കോസ് 16:1-8)

ഫാ. കെ. കെ. വർഗീസ്

ദീർഘമായ ദിവസങ്ങളിലെ വിശുദ്ധമായ നോയമ്പ് അതിന്റെ പരിസമാപ്തിയിലേക്ക് എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. വലിയ നോമ്പിന്റെ ആറ് ആഴ്ചകൾ, ശാരീരികവും മാനസികവുമായ എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും തരണം ചെയ്ത് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിൽ അവനോടുകൂടെ പങ്കുചേർന്ന്, അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ ആനന്ദിക്കുവാൻ ഉള്ള തയ്യാറെടുപ്പിന്റെ ദിവസങ്ങളായിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ കുരിശുമരണത്തിന്റെ ചില വശങ്ങൾ ഹ്രസ്വമായി നോക്കാം.

1: ഒരു ദൈവിക പദ്ധതി

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരവും പരസ്യശുശ്രൂഷയും ഒടുവിലുള്ള പീഡാനുഭവവും മരണവും എല്ലാം ഒരു ദൈവിക പദ്ധതിയായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഈ ദൈവിക പദ്ധതി നിറവേറ്റപ്പെടുന്നതിന് മാനുഷികമായ ചില ഇടപെടലുകൾ ആവശ്യമായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും, ദൈവിക പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി പല മനുഷ്യരും രക്ഷാകര പദ്ധതിയുടെ ഭാഗഭാക്കുകുവാൻ നിയോഗം ലഭിച്ചവരാണ്. അതോടൊപ്പം പല തരത്തിൽ, ആദ്യത്തെ ഉയിർപ്പ് ഞായറാഴ്ച വളരെ ദാരുണമായ ഒരു കഥയുടെ സമാപനമായി മാറി.

ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ റോമൻ ക്രൂശീകരണത്താൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യൻ, ഒരു കുറ്റവും ചെയ്യാത്ത നിരപരാധി. നീതിയെക്കാൾ രാഷ്ട്രീയ മുതലെടുപ്പിന്റെ കാരണങ്ങളാൽ വധിക്കപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യൻ. അത്യാവശ്യ സമയത്ത് സുഹൃത്തുക്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ ഒരവസ്ഥ. അവന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത ശിഷ്യനായ പത്രോസ് പോലും അവനെ നിരസിച്ചു.

ഈ ദാരുണ സംഭവത്തിൽ, സ്ത്രീകൾ മാത്രമാണ് അവസാനം വരെ യേശുവിന്റെ അടുത്ത് നിന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണസമയത്ത് അവർ സന്നിഹിതരായിരുന്നുവെന്നും അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുതലേറേ അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നുവെന്നും വി. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം പറയുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ കല്ലറയുടെ അടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ കല്ലറ ശൂന്യവും അവന്റെ ശരീരവും കാണാതെ പോയി. കൊല്ലപ്പെട്ടവനായ കർത്താവിന്റെ യേശുവിന്റെ ശരീരം അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിനായി, ദുഃഖിതരായ ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകൾ 'വളരെ നേരത്തെ' എഴുന്നേറ്റു (16:1).

ഞെട്ടലും ഭയവും തരണം ചെയ്തപ്പോൾ, യേശു "മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു" എന്ന് അവർ ലോകത്തോട് പറയാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ അതു എന്തുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കണം? അവർ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ചരിത്രമാണോ അതോ വെറും മിഥ്യയാണോ?

2: ഒരു ചരിത്ര സംഭവം

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശവകുടീരം സത്യമായും ശൂന്യമായിരുന്നുവെന്ന് നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ വി.മർക്കോസ് മൂന്ന് തെളിവുകൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു:

ഒന്നാമതായി, വേദ ഭാഗത്തിന്റെ 1-ാം വാക്യത്തിൽ, മഗ്ദലന മറിയവും യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയവും മറ്റും യേശുവിന്റെ ശരീരം അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ അവന്റെ കബറിലേക്ക് പോയപ്പോൾ, അവർക്ക് അവിടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരം കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

രണ്ട് ദിവസം മുമ്പ് യേശുവിനെ കുരിശിൽ നിന്ന് ഇറക്കി കല്ലറയിൽ വെക്കുന്നത് അവർ കണ്ടതായി മുൻ അധ്യായത്തിൽ വി.മർക്കോസ് പറയുന്നുണ്ട്. അവന്റെ ശരീരം എവിടെയാണെന്ന് സ്ത്രീകൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.

യേശുവിന്റെ കല്ലറ മുദ്രവെക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച ഭാരമേറിയ കല്ലിനെക്കുറിച്ചും വി.മർക്കോസ് പരാമർശിക്കുന്നു. ശവക്കല്ലറ കൊള്ളയടിക്കാൻ വരുന്നവരെ പിന്തിരിപ്പിക്കുകയും, യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഒരു പക്ഷേ ഭർത്താവിന്റെ

ശരീരം എടുത്തു കൊണ്ടു പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ആ രക്ഷാശ്രമം പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതിന് ഒക്കെ ഉദ്ദേശിച്ച കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ വച്ച ഒരു കല്ല്.

ഈ കുറ്റൻ കല്ലും റോമൻ പട്ടാളക്കാർ മുദ്രയിട്ട് കാവലിരുന്നതായി മറ്റു സുവിശേഷ വിവരണങ്ങൾ പറയുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ആ കുറ്റൻ കല്ല് നീങ്ങിയതെന്നും അതിന് കാവൽ നിൽക്കുന്നവർ ഓടിപ്പോയതെന്നും വിശദീകരിക്കാൻ ദൈവിക ഇടപെടലിന് മാത്രമേ കഴിയൂ. എന്തായാലും അസാധ്യതകളിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്ന ദൈവിക ഇടപെടലുകളെ ധ്യാനിക്കുവാൻ കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാന സംഭവങ്ങൾ മതിയായവയാണ്.

3: ഒരു സന്തോഷകരമായ അന്ത്യം

എന്നാൽ ശൂന്യമായ ശവകുടീരത്തിൽ സ്ത്രീകളെ അഭിമുഖീകരിച്ച മൂന്നാമത്തെ വസ്തുത, അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയ ഒരു മാലാഖയുടെ വാക്കുകളാണ് (വി. മർക്കോസ് 16:6)

അവൻ അവരോടു: ഭ്രമിക്കേണ്ട; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നസറായനായ യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; അവനെ വെച്ച സ്ഥലം ഇതാ.

ദൂതൻ സ്ത്രീകളെ യേശുവിന്റെ തന്നെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, "യേശു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ഗലീലയിലേക്ക് പോകുന്നു. അവൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ അവിടെ നിങ്ങൾ അവനെ കാണും. യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ പല അവസരങ്ങളിലും തന്റെ മരണവും പുനരുത്ഥാനവും പ്രവചിച്ചിരുന്നു. 'മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കപ്പെടുകയും വേണം' എന്ന് തന്നെത്തന്നെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് യേശു പറഞ്ഞിരുന്നു. മാനുഷിക വീക്ഷണകോണിൽ, ഈ സംഭവങ്ങൾ ദാരുണവും അപ്രതീക്ഷിതവുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഒരു ദൈവിക വീക്ഷണത്തിൽ, അവ ലക്ഷ്യബോധവും ആസൂത്രിതവുമായിരുന്നു. പാപമോചനത്തിനും മരണത്തിന്റെ പരാജയത്തിനും അവ തികച്ചും ആവശ്യമായിരുന്നു.

തുടർന്നുള്ള നാൽപ്പത് ദിവസങ്ങളിൽ, ആ സ്ത്രീകൾക്കും ശിഷ്യന്മാർക്കും മറ്റ് അഞ്ഞൂറ് പേർക്കും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു യേശുവിനെ നേരിട്ട് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അവന്റെ കുത്തേറ്റ കൈകളും കാലുകളും കാണാനും അവൻ അവരോട് പുതിയ വാക്കുകൾ പറയുന്നത് കേൾക്കാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു. അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തെ അവർ പിന്നീട് സംശയിച്ചില്ല. അവന്റെ ജീവിതം മരണത്തിലും തോൽവിയിലും അവസാനിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ആത്യന്തികമായ സന്തോഷകരമായ അന്ത്യമാണുള്ളതെന്നും അവർക്കറിയാമായിരുന്നു.

പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സന്ദേശം

1: നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവത്തിന് വലിയ പദ്ധതികൾ ഉണ്ടെന്ന് പുനരുത്ഥാനം വഴി, കാണിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ആദ്യത്തെ ഈസ്റ്റർ പ്രഭാതത്തിൽ, യേശു കർത്താവിന്റെ ശരീരം പുതുക്കുകയും താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ, ദൈവം മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയെയും പുതുക്കുകയും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

2: പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ അന്തിമ സൂചന, നമ്മുടെ കർത്താവിനെ പോലെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിനും ആത്യന്തികമായ സന്തോഷകരമായ അന്ത്യം ഉണ്ടാകും എന്നതാണ്. യേശുതന്മൂലം മരണത്തെയും പാതാളത്തിനെയും കീഴടക്കിയതിനാൽ, മരണത്തിന് അതിന്റെ അധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടു.

അതുപോലെ, അതിനാൽ തന്നെ, ഓരോ വിശ്വാസിക്കും ശവക്കുഴിക്കപ്പറമ്പ് വരാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ജീവിതത്തിലേക്ക് നോക്കാൻ കഴിയും, കഴിയണം.

നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഓർക്കുകയും അവന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഭൂമിയിലെ നമ്മുടെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽപ്പോലും നമുക്ക് ഭാവിയിൽ പ്രത്യാശ ഉണ്ടായിരിക്കും.

നാം 'ക്രിസ്തുവിൽ' ആണെങ്കിൽ ഇവിടെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് സങ്കൽ

പ്പിക്കാവുന്നതിലും സന്തോഷകരമായ അന്ത്യമുണ്ടാകും -

അതുകൊണ്ട് ഇന്ന് രാവിലെ സ്ത്രീകൾ കല്ലറയിൽ വെച്ച് മാലാഖയെ കണ്ടു മുട്ടിയപ്പോൾ അനുഭവിച്ച അതേ പ്രതീക്ഷയും സന്തോഷവും നമുക്കെല്ലാവർക്കും പങ്കിടാൻ കഴിയണം.

ഈ മഹത്തായ വാർത്ത നമുക്കിടയിൽ മാത്രം സൂക്ഷിക്കാതെ, ദൈവം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അത്ഭുതകരമായ കാര്യം ലോകത്തെ അറിയിക്കുവാനും നമ്മൾക്ക് കഴിയണം. എല്ലാവർക്കും ഉയർപ്പിന്റെ പ്രത്യാശ ആശംസിക്കുന്നു.

അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിലെ പോത്താനിക്കാട് ഉമ്മിണിക്കുന്ന് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് മഹാ ഇടവകയിൽ നടന്ന കാൽകുഴൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് യൂഹാനോൻ മാർ പോളിക്കാർപ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

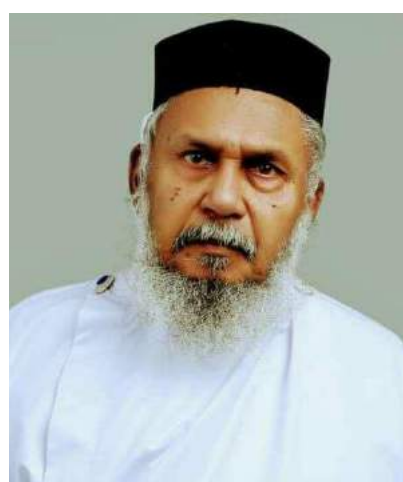
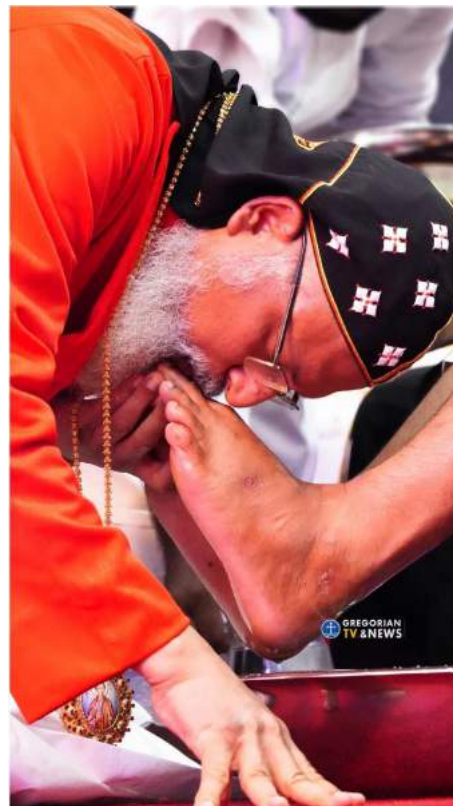
ഓർമ്മചിത്രം

പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ കുഴിമറ്റം പള്ളിയിൽ 1988-ൽ നടത്തിയ കാൽകുഴൽ ശുശ്രൂഷ.

അബുദാബി സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിൽ പെസഹാ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് ഡോ. ഗ്രിഗോറിയോസ് മുഖ്യകാർമ്മികത്വം നൽകി.

ഫാ. പി. യേശുദാസൻ നിര്യാതനായി

മുംബൈ ഭദ്രാസനത്തിലെ സീനിയർ വൈദികൻ ഫാ. പി. യേശുദാസൻ നിര്യാതനായി. ശവ സംസ്കാരം ബുധനാഴ്ച (20/04/2022) നടക്കും.

പരമല സെമിനാരിയിൽ നടന്ന കാൽകുഴൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

His Empty Tomb

Christ is Risen. Indeed He is Risen

Fr Nithin V Rajan

“O death, where is thy sting? O grave, where is thy victory? The sting of death is sin; and the strength of sin is the law. But thanks be to God, which giveth us the victory through our Lord Jesus Christ”. 1 Corinthians 15:55-57. Easter is the day of victory and reconciliation. It’s a day of Good news. It’s a day of rejoicing as Christ demolished the wall that separated creation from the creator by His life giving passion.

The empty Tomb:

This is what happened early on the first day of the week, while it was still dark, Mary Magdalene went to the tomb and saw that the stone had been removed from the entrance. Already she was heartbroken that they had put her master to death and things became worst for her standing beside that tomb – that empty tomb. Crushed, Depressed, Defeated and Hopeless. The tomb was the worst place ever.

“Now Mary stood outside the tomb crying. As she wept, she bent over to look into the tomb and saw two angels in white, seated where Jesus’ body had been, one at the head and the other at the foot. They asked her, “Woman, why are you crying?” “They have taken my Lord away,” she said, “and I don’t know where they have put him.” *St. John 20:11-13.*

But then it all changed. It all changed when she saw the resurrected Christ. He appeared to her and called her by name, “Mary.” She recognized Him immediately and that was it. That changed everything. Defeat turned to victory, depression turned to joy, hopelessness turned to hope. What a turning point and all this happened IN AN EMPTY TOMB!

Mary became the first witness to the greatest miracle to ever take place the Resurrection of Christ from dead. She became the Apostle to the apostles, as she proclaimed to the Holy Apostles that Christ is Risen.

Usually the emptiness resembles a negative connotation, but the empty tomb of Christ is a sign of Hope and Victory. His emptying the tomb shows His triumph over death to life. The empty tomb is our reason for faith. As the scripture says in *1 Corinthians 15:12-14* “*But if it is preached that Christ has been raised from the dead, how can some of you say that there is no resurrection of the dead? If there is no resurrection of the dead, then not even Christ has been raised. And if Christ has not been raised, our preaching is useless and so is your faith*”. May the empty tomb, be the presence that gives meaning to our hope.

The main day:

The last day of the lent is Easter. The Lenten days were a training for the rest of our lives and for the coming world. We think lent ends with Easter, yes but we start a new beginning, a new world of transformed thoughts and actions. Lenten fasting induced self-control and strong will in us, which should continue all days of life as it makes our life better than bitter.

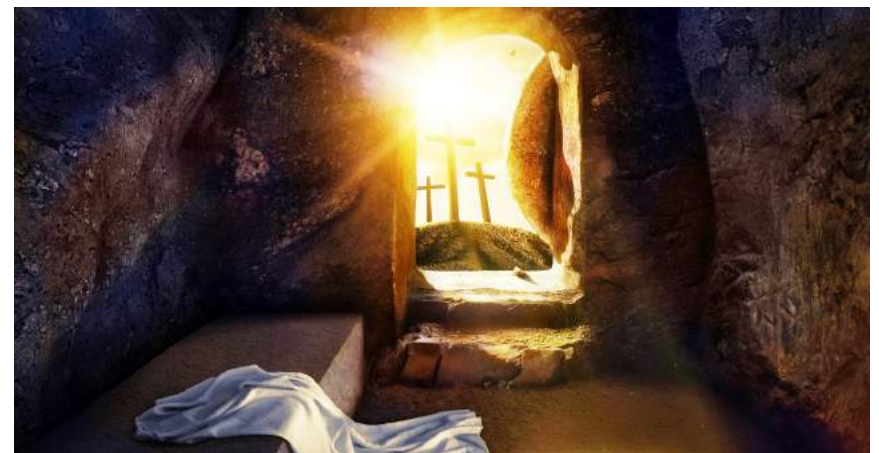
The focus of lent is on prayer, spiritual reading, contemplation, praising and hymns, deep spiritual meetings, exercises of repentance and spiritual growth. When these spiritual exercises are not put to an end after lent, it continues the joy of spiritual life as we ascent the spiritual ladder higher and higher.

“Once an elephant took bath and was travelling back home and had to cross a bridge a group of pigs were coming on the opposite direction and they moved in and the elephant made way and waited for the pigs to cross over the bridge first. And after passing the pigs started to gossip to all animals that even the elephant is afraid of them. Once a herd of elephants heard this and questioned the elephant what had happened and he explained exactly what had occurred. He said that after bath when he was coming. He saw the pigs they were fully wrapped up in dirt and dust and didn’t want to touch them and become dirty again that is the reason I gave way for them to go and I stood aside”. Brothers and sisters in Christ, we too have been through the process of self-cleaning and renewal in these Lenten days.

Let us try all ways not to come in contact with sin and become unclean.

Easter is the proclamation:

Michael Jackson died few years ago and people

call him late Michael Jackson. Nelson Mandela died few years ago and people call him late Mandela. Jesus died 2000 years before and no one dares to call him late Jesus Christ, not even the devil dares to do so. He is alive and He is not dead, He defeated death and that is His story. Because He lives we can face our tomorrows. We are called to proclaim this faith that “Christ has died, Christ is risen, and Christ will come again”

His resurrection is a hope for those who are lost, last and least. Indeed, even agony will turn to glory, but Easter doesn’t say our pain will vanish. It doesn’t reduce our loss. Easter says, “It will not always be this way for us. He has dominated death and sin and hell. He is alive and on His throne. And He is putting your enemies, all your enemies, under His feet.”

“O Death, where is your sting? O Hell, where is your victory? Christ is risen, and you are overthrown. Christ is risen, and the demons are fallen. Christ is risen, and the angels rejoice. Christ is risen, and life reigns. Christ is risen, and not one dead remains in the grave. For Christ, being risen from the dead, is become the first fruits of those who have fallen asleep.”-St. John Chrysostom

Our joy is not merely the joy of the Feast after ending the fast. Our joy however, is a spiritual joy, as the apostle said, “*Rejoice in the Lord always. Again I will say, rejoice*” *Philippians 4:4*. Our joy is that Christ will come again and take us to His eternal Home. Amen.

Three Men, Three Crosses, One Hill.

One man cursed.

One man prayed.

One man promised.

One died condemned.

One died forgiven.

One died innocent.

One died in sin.

One died to sin.

One died for sin.

One was held by death.

One was released by death.

One conquered death.

One lost life.

One gained life.

One was life.

പ്രതിഷേധ കത്തുകളുമായി ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസന യുവജനപ്രസ്ഥാനം

സഭാക്കേസിൽ സുപ്രീം കോടതി വിധി അട്ടിമറിച്ച് വിഘടന വിഭാഗത്തിന് അനുകൂലമായ തരത്തിൽ ഹിതപരിശോധനയ്ക്കായി നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുവാൻ ശുപാർശ ചെയ്ത നിയമ പരിഷ്ക്കരണ കമ്മീഷൻ അനുകൂല നിലപാട് സ്വീകരിക്കുന്ന സർക്കാർ നടപടിയിൽ പ്രതിഷേധിച്ചു കൊണ്ട് ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ യുവജനപ്രസ്ഥാനം ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനം പ്രതിഷേധ കത്തുകളുമായി രംഗത്ത്. സർക്കാർ നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ ശക്തമായ പ്രതിഷേധ നടപടികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകുവാൻ യോഗം നിശ്ചയിച്ചു. ഭദ്രാസന യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നിയമ സെക്രട്ടറിക്ക് അയക്കുന്ന 2151 പ്രതിഷേധ കത്തുകൾ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ.മാത്യു ഏബ്രഹാമിന് ഓ.സി.വൈ.എം. ഭദ്രാസന വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ. ജാൾസൺ പി. ജോർജ്ജ് കൈമാറി.

സിവിൽ സർവീസ് സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ചിറകേകാൻ.. Catholicate HSS ൽ IAS HUB നൽകുന്ന സിവിൽ സർവീസ് പരിശീലനം പത്തനംതിട്ട കളക്ടർ ദിവ്യ എസ്. അയ്യർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. പാഠനത്തോടൊപ്പം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് civil service talent പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന പരിശീലനമാണ് ലഭിക്കുക. കുര്യാക്കോസ് മാർ ക്ലീമിന് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പാൽ ജേക്കബ് ജോർജ്ജ്, IAS HUB academic consultant ഗീവർഗീസ് തോമസ് എന്നിവർ ആശംസകൾ നൽകി. IAS HUB mentor അനന്ത കൃഷ്ണൻ ക്ലാസ് നയിച്ചു.

സുപ്രീംകോടതി സഭ തർക്കത്തിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച അന്തിമ വിധിയെ മറികടക്കാൻ നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തുന്ന സർക്കാരിനെതിരെ കണ്ണൂർ പാക്കാഞ്ഞിക്കാട് പള്ളിയുടെ പ്രതിഷേധം.

യാക്കോബായ ബില്ലിന് ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധം: കണ്ടനാട് വെസ്റ്റ് ഭദ്രാസന പൊതുയോഗം

കോലഞ്ചേരി: മലങ്കരസഭ കേസിൽ വിശദമായ പരിശോധനകൾക്കും വ്യവസ്ഥാപിതമായ കോടതി വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും ശേഷം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് അനുകൂലമായി സുപ്രീംകോടതി നീതിപൂർവ്വം പുറപ്പെടുവിച്ച അന്തിമ വിധി അട്ടിമറിക്കുന്നതിനായി ഭരണപരിഷ്ക്കാര കമ്മീഷൻ ദുരുദ്ദേശപരവും പക്ഷപാതപരവുമായി ശുപാർശ ചെയ്ത നിയമ നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് പൊതുജനാഭിപ്രായം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് കേരള സർക്കാർ വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചതിലുള്ള പ്രതിഷേധം കണ്ടനാട് വെസ്റ്റ് ഭദ്രാസന പൊതുയോഗം രേഖപ്പെടുത്തി. ഭദ്രാസന ആസ്ഥാനമായ കോലഞ്ചേരി പ്രസാദം സെന്ററിൽ കൂടിയ പ്രതിഷേധ യോഗത്തിൽ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ. ജോസ് തോമസ് പൂവത്തുകൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു സംസാരിച്ചു.

കേരള സർക്കാരിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ ബില്ലിനെതിരെ പത്തിച്ചിറ സെന്റ് ജോൺസ് ഓർത്തഡോക്സ് വലിയപള്ളിയുടെ ചെട്ടികുളങ്ങര സെന്റ് മേരീസ് ചാപ്പൽ അങ്കണത്തിൽ പ്രതിഷേധ കൂട്ടായ്മ സംഘടിപ്പിച്ചു.

മലങ്കരസഭയിലെ തർക്കങ്ങളും വ്യവഹാരങ്ങളും കോടതി വിധി നടത്തിപ്പിലൂടെ തീർപ്പാക്കാതെ വീണ്ടും മലങ്കര സഭയെ തർക്കത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കാൻ സുപ്രീംകോടതി അന്തിമവിധി അട്ടിമറിച്ചുള്ള കേരള സർക്കാരിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ ബില്ലിനെതിരെ കുറിച്ചിയിൽ നടന്ന പ്രതിഷേധ യോഗത്തിൽ, രാജ്യത്തെ പരമോന്നത നീതിപീഠത്തിന്റെ ഉത്തരവ് നടപ്പാക്കാണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് സാമി കൈവലുന്നത സ്വരസ്വതി മുഖ്യ പ്രഭാഷണം നടത്തി.

ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നടത്തിയ കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ.

സുപ്രീംകോടതി വിധിയും നാടിന്റെ നിയമ സംവിധാനങ്ങളും അവഗണിച്ചു പക്ഷപാതപരമായി നിയമനിർമ്മാണം നടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ ഏകപക്ഷീയ നീക്കത്തിനെതിരെ ചെങ്ങന്നൂർ സെന്റ് ഇഗ്നേഷ്യസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ പ്രതിഷേധ ജാല ഓർത്തഡോക്സ് യുവജന പ്രസ്ഥാനം കേന്ദ്ര വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ. ഷിജി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

മുവാറ്റുപുഴ കുന്നയ്ക്കാൽ സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് വലിയ പള്ളിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സർക്കാരിന്റെ നിയമ നിർമ്മാണത്തിനെതിരെ പ്രതിഷേധിച്ചു.

പുത്തൻകാവ് സെന്റ് മേരീസ് കത്തീഡ്രലിൽ സംയുക്ത ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ 17, 18 തീയതികളിൽ

ചെങ്ങന്നൂർ • പുത്തൻകാവ് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിൽ കബരടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാരായ ആറാം മാർത്തോമ്മാ (വലിയ മാർ ദിവന്നാസേയ്യാസ്), എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ, തുവമൺ ഭദ്രാസനാധിപനായിരുന്ന കാതോലിക്കേറ്റ് രത്നദീപം പുത്തൻകാവ് ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്നിവരുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ 17നും 18നും ആചരിക്കും.

17നു വൈകിട്ട് 4.30ന് ബഥേൽ അരമനപ്പള്ളിയിൽ നിന്നു കത്തീഡ്രലിലേക്കു റാസ. വിവിധ പള്ളികളിൽനിന്നു പുത്തൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ കബറിടത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന പദ്യാത്രകൾക്കു സ്വീകരണം നൽകും.

തുടർന്ന് തീർത്ഥാടക സംഗമവും ഭദ്രാസന യുവജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള അഖണ്ഡപ്രാർഥനയും ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യും.

18ന് തുവമൺ ഭദ്രാസനാധിപൻ കുര്യാക്കോസ് മാർ ക്ലിമീസ് കുർബാനയർപ്പിക്കും. 10.30ന് അനുസ്മരണ സമ്മേളനം അദ്ദേഹം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യും. ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ തിമോത്തിയോസ് അധ്യക്ഷത വഹിക്കും. വൈദിക ട്രസ്റ്റി ഡോ. എം.ജോൺ അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം നടത്തും.

2022 വർഷത്തെ KRSMA അധ്യാപക പുരസ്കാരം അന്നമ്മ ജോർജ്ജിന് ലഭിച്ചു. പാളയം സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ ഇടവകാംഗവും തിരുവനന്തപുരം ഭദ്രാസനത്തിലെ വൈദികനായിരുന്ന പരേതനായ ഫാ. റെജി ലൂക്കോസിന്റെ സഹധർമ്മിണിയുമാണ്. ശ്രീകാര്യം അലത്തറ ഹോളി ട്രിനിറ്റി ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ അധ്യാപികയാണ്.

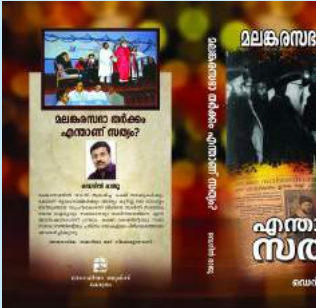

അങ്കമാലി ഭദ്രാസന യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സർക്കാരിന്റെ നിയമ നിർമ്മാണത്തിനെതിരെ പ്രതിഷേധിച്ചു.

മലങ്കരസഭാ തർക്കം: എന്താണ് സത്യം?

ഡെറിൻ രാജു

മലങ്കരസഭയിൽ 1911-ൽ ആരംഭിച്ച കക്ഷി വഴക്കുകൾക്കും കോടതി വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും അന്ത്യം കുറിച്ച് 1958 സെപ്റ്റംബറിലുണ്ടായ സുപ്രീം കോടതി വിധിയെ തുടർന്ന് സഭയിലുണ്ടായ ഐക്യവും സമാധാനവും തകർന്നതെങ്ങനെ എന്ന അന്വേഷണമാണീ ഗ്രന്ഥം. കക്ഷി വഴക്കുകളുടെയും സഭാ സമാധാനത്തിന്റെയും ചരിത്രം രേഖകളുടെ പിൻബലത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

അവതാരിക: ഡോ. സഖറിയാ മാർ നിക്കോളാവോസ്
കോപ്പികൾക്ക് 70122 70083 എന്ന വാട്ട്സാപ്പ് നമ്പറിൽ ബന്ധപ്പെടുക.

News, Advertisements, Wishes Etc...
Contact ☎ 8078914931
 📞 9446407503
Email: malankaranewsbulletin@gmail.com
 Add Size: 15 cm x 10 cm Half Page Jpeg / tif file